

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 18 січня 2008 року • № 6 (1958) • Ціна вільна

Брифінг

Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО:

БЕЗ КОМПРОМІСІВ НЕ ОБІЙШЛОСЯ

В середу, 16 січня, в Будинку футболу відбувся брифінг головного тренера збірної України Олексія Михайличенка. Головною темою зустрічі стало затвердження календаря матчів шостої відбіркової групи ЧС-2010. Проте спочатку наставник «синьо-жовтих» представив новий тренерський штаб національної команди й супроводив представлення коментарями.

Отже помічниками Олексія Михайличенка будуть Геннадій Литовченко, Михайло Михайлов, Вадим Євтушенко та Володимир Веремеєв. Слово головному тренеру: «Представляти Геннадія Литовченка, як і будь-кого з моїх помічників, здається, зайве. Ми досить довго працювали з ним в молодіжній збірній, я чудово знаю його кваліфікацію як тренера. Разом з тим, Геннадій Володимирович продовжуватиме працювати в «Динамо-2», суміщаючи обидва пости. Таким чином, він володітиме достатньою інформацією про численних кандидатів-динамівців в національну команду. Тому ми визнали доцільним, щоб він продовжував залишатися й у клубному футболі.

Тренерська кар'єра Вадима Євтушенка проходила, в основному, в Швеції, але, мені здається, цей факт грає позитивну роль. Він зможе свіжими очима поглянути на наш футбол і дати нову оцінку тим або іншим гравцям, можливо, зруйнує стереотипи, які склалися в нас щодо окремих виконавців.

Основні зусилля Михайла Михайлова будуть направлені на роботу з голкіперами. Проте на даний момент я б не став обмежувати його тільки воротарськими турботами, оскільки його досвід, його погляд на футбол йде від цієї вузької спеціалізації. Ми сподіваємося, що він розширить свої повноваження в нашому штабі.

Володимир Веремеєв має величезний досвід роботи не тільки в клубі, а й у головній команді країни, її адміністративній сфері. Він не тільки відповідатиме за збір і сортування інформації, а й стане повноправним тренером збірної.

Я сподіваюся, що наш колектив зможе плідно працювати. Адже ми знаємо один одного давно. Окрім професіоналізму, в нас є відповідальність, існують приятельські, дружні відносини. А згуртованість тренерського складу повинна послужити успішній роботі в національній збірній».

Після представлення помічників Олексій Михайличенко детально розповів, що ж відбувалось у Загребі під час обговорення та затвердження календаря на відбірковий турнір до ЧС-2010:

«Ви чудово розумієте, яким би не був календар, все залежатиме від самих ігор. Проте ми постаралися врахувати всі нюанси й запропонувати такий графік матчів, який був би сприятливим для нашої команди. Переговори йшли досить важко. Ми сім годин провели в залі за столом переговорів. Іноді здавалося, що з безвиході вийти не вдасться. Проте в деяких ключових моментах ми довели свою правоту, в інших же — довелося йти на компроміс, щоб не довести справу до жеребкування, яке могло б лише мінімально влаштувати будь-яку з команд. Я не зупинятимуся на кожній грі, а торкнуся тільки найважливіших нюансів. Ми не хотіли грати цього року зі збірною Англії, але при цьому мали бажання зіграти в перших турах з хорватами. В свою чергу, британці наполягали, щоб перший матч з нами відбувся в Україні. Проте й у цьому випадку ми відстояли свою позицію».

— Чи вважаєте ви, що календар складений вдало для збірної України?

— Вважаю, що календар складений непогано. Я не можу його оцінити як ідеальний, але, в принципі, він цілком прийнятний. Я ж ще раз хотів би повторити, незалежно від того, яким вийшов графік поєдинків, все залежатиме тільки від нашої гри.

— Як відреагували на календар наші головні конкуренти — збірні Англії й Хорватії? Претензії до нашої делегації в них були?

— Ні, особливих претензій не було. Англійці на початку циклу хотіли забити всі дати, зіграти в них поєдинки з нашою збірною й хорватами. Але нам вдалося їх переконати в тому, що календар має бути рівним для всіх. Може, й складається враження, що в нас легший фініш, але ж нам грати з самими родоначальниками футболу, нехай навіть і в рідних стінах. Підпис України був останнім, значить, ні англійці, ні хорвати нічого не мали проти.

Див. 2 стор.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.narod.ru

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на березень — до 10 лютого.

Закінчення. Початок на 1 стор.

— Де проводитимете свої ігри збірна України?

— Точно не на НСК «Олімпійському»! На даний момент ми ще не обговорювали конкретно кожну гру, але, сподіваюся, незабаром буде закінчено будівництво нових стадіонів в Дніпропетровську й Донецьку, в нас є Одеса, Львів, я не виключаю й Запоріжжя, Київ. На мій погляд, це навіть добре, що збірна України не обмежеться столицею, а їздитиме по всій країні. Як ви могли помітити з моєї практики в молодіжній команді, я це тільки вітаю.

— Одним з найяскравіших футболістів в «молодіжці» був Костянтин Кравченко, який зараз знаходиться в підвішеному стані. Скажіть, чи не розмовляли ви з ним?

— Мені важко розібратися в цій ситуації, оскільки я не володію всією інформацією. В ці дні я займався іншими справами. Думаю, в нас знайдеться багато компетентних людей, які підведуть підсумок тому, що трапилося. Я б тільки побажав, щоб все швидше скінчилося й Кравченко приступив до роботи.

— Як ви вважаєте, з якого місця ми вийдемо на чемпіонат світу з першого або з другого?

— Я вважаю, що в нас є всі передумови вийти на чемпіонат світу.

Вадим ЄВТУШЕНКО: «Особливих слів говорити не було потреби — запрошення в тренерський штаб національної збірної України — велика честь для будь-якого фахівця. Я більше 19-ти років перебував за межами країни, і це запрошення стало для мене великою честю. Сім'я поки залишається в Швеції: сини — професійні футболісти й мають контракти з місцевими клубами, дружина, сподіваюся, за два-три місяці залагодить свої питання й прилетить до мене».

— В Україні який рівень футболу вищий, ніж у Швеції, принаймні «Динамо» й «Шахтар» стоять вище, ніж шведські клуби. Разом з тим, на рівні збірних Швеція — постійний учасник європейських та світових чемпіонатів, а в нас єдиним досягненням є тільки вихід на ЧС-2006. У чому причина?

— Це серйозне питання. Мені не вистачить прес-конференції, щоб розповісти про всі нюанси. Ви самі помітили, що шведські клуби взагалі нікуди не пробиваються, а їхня збірна виходить на шостий турнір поспіль, причому практично одним складом. Різниця в тому, що всі молоді футболісти, які проявляють себе в шведському футболі, потрапляють відразу ж у зарубіжні клуби. І за останній час в збірній Швеції практично немає гравців, які грають в чемпіонаті своєї країни. Зараз дехто з них повертається. Є й зворотні приклади: гравець основного складу «Ліона» Кім Кальстрем до збірної не потрапляє. До того ж, мабуть, в невеликих країнах (за кількістю населення) футболісти згуртованіше грають за свою батьківщину. Шведи — дуже великі націоналісти.

— Одне із завдань, поставлених перед вами, — проглянути футболістів, як висловився Михайличенко, «незамиленим поглядом».

— Цей процес відбуватиметься в майбутньому. Тієї інформації, яку я маю в своєму розпорядженні про гравців, явно недостатньо. Наприклад, я не бачив гри «Таврії» або «Металурга» на своєму полі, щоб зараз говорити про кандидатів з цих клубів. Їздитимемо дивитися, вибирати потенційних гравців збірної.

Олександр ОЗІРНИЙ.

Коментар

Анатолій ПОПОВ:
СИТУАЦІЯ З КРАВЧЕНКОМ — УРОК ДЛЯ КЛУБІВ

Бюро ПФЛ у справі Костянтина Кравченка ухвалило наступне рішення: упродовж тижня «Дніпро» має розірвати контракт з футболістом і укласти договір про перехід гравця в «Шахтар» за п'ять мільйонів доларів. При цьому ПДВ повинен бути сплачений з цієї суми. Нагадаємо, що саме сплата ПДВ стала каменем спотикання між двома клубами: «Дніпро» претендував на те, щоб «Шахтар» сплатив і ПДВ, тобто, по суті, заплатив за трансфер Кравченка не п'ять, а шість мільйонів доларів.

Ситуацію прокоментував виконавчий директор Професіональної футбольної ліги Анатолій Попов.

— Анатолію Володимировичу, що говориться в Регламенті чи законодавстві України про податок на додану вартість — хто його має сплачувати?

— Жорстких рекомендацій щодо оформлень фінансових документів футбольних клубів не існує. І це не лише в Україні, але й у інших країнах. Документ між клубом і гравцем повинен враховувати інтереси обох сторін і оформлюватись у відповідності до законодавства. В даному випадку, йдеться про те, що один із пунктів додатку до контракту, який є невід'ємною частиною контракту, по-різному трактується сторонами. В зв'язку з цим бюро ПФЛ ухвалило рішення, враховуючи випадок, який вже був у нашій практиці — ситуацію з Олегом Карамушкою. Тоді теж йшлося про ПДВ. У тому випадку, керуючись законодавчими актами, ми ухвалили аналогічне до нинішньої ситуації рішення. «Борисфен» виявився незадоволений нашим рішенням, оскаржив його в КДК ФФУ, але Контрольно-дисциплінарний комітет затвердив наше рішення. Бориспільці звернулися до Апеляційного комітету ФФУ, і той, у свою чергу, залишив наше рішення без змін. Прокоментував Апеляційний комітет своє рішення тим, що ПДВ входить в суму, обумовлену в контракті. Більше того, було сказано, що всі ці питання повинні вирішуватися компетентними органами, тобто податковою інспекцією тощо. Це вже питання, яке виходить за рамки компетенції Професіональної футбольної ліги. І сьогодні факт незаперечний — є бажання гравця перейти до «Шахтаря», вже немає бажання в «Дніпра», щоб гравець продовжував свою кар'єру в Дніпропетровську, ціна питання — один мільйон доларів, тобто ось це ПДВ. Виходячи з вищевказаного, бюро ПФЛ визначило, що є можливість укласти угоду між клубами, тому гравець має розірвати угоду з «Дніпром» і підписати контракт з «Шахтарем», а донецький клуб — сплатити суму в п'ять мільйонів доларів в гривневому еквіваленті. Тобто рішення прийняте відповідно до ситуації, яка вже була в нашій практиці.

— Отже «Шахтар» має повне право перерахувати вказану в контракті гравця суму, відповідно податок з неї оплатить «Дніпро», і питання на цьому закривається?

— Так, але за інформацією, якою ми володіємо, ФК «Дніпро» має намір оскаржити наше рішення в КДК ФФУ, і це його право. Виникла достатньо серйозна суперечка між серйозними клубами, кожен з них дає своє обґрунтування. Не виключено, що крапка буде поставлена в Спортивно-арбітражному суді в Лозанні.

— Як чинити клубам надалі, адже подібні конфлікти можуть виникнути в будь-якому трансфері чи угоді між клубами?

— Я думаю, що розгляд цієї справи стане уроком для всіх сторін — і для футболістів, яким потрібно бути уважним, і для клубів. Адже, якби умови в документах виписувалися ретельно й однозначно, тоді таких різних позицій не було б. У окремих пунктах додатку до контракту є посилання, де вказується, які грошові суми підлягають виплаті футболісту з урахуванням податків, а які — без їхнього урахування. В пункті, що стосується трансферної суми, п'ять мільйонів, такого уточнення немає. Це дає можливість говорити про те, що вказана сума вже включає в себе ПДВ.

— Це вже не перший випадок у вітчизняному чемпіонаті...

— Справді, але тоді не було такого ажіотажу через відносно менші кошти. У даному ж випадку це — чи не найгучніший перехід на внутрішньому трансферному ринку. Тому, звичайно, такий ажіотаж, такі неоднозначні судження клубів і відстоювання діаметрально-протилежних точок зору. Думаю, що коли це все завершиться на рівні останніх інстанцій, то все ж таки певний позитивний результат ми матимемо, оскільки до цієї справи були залучені всі сторони. На жаль, часом не зовсім коректно відгукувалися про дії один одного клуби. Думаю, що далася взнаки напруга, але в цілому таке розбирання дозволяє в подальшому уникнути формулювань, які можна тлумачити по-різному.

— В подальшому такі нюанси можуть бути враховані в Регламенті?

— На всі випадки Регламент не напишеш. Необхідно готувати документи таким чином, щоб вони відповідали чинному законодавству України. Сьогодні трактування питання таке, а завтра ситуація може бути зовсім іншою. Є відповідні закони, й юристи клубів повинні складати контракт чітко й грамотно. Щоб не було різних трактувань, треба детально виписувати всі пункти, які стосуються фінансових умов.

— На засіданні прозвучали дві позиції щодо цього ПДВ...

— Сьогодні навіть на рівні державних інституцій різні юридичні органи дають діаметрально-протилежні трактування. Судові розгляди проходять всі інстанції, аж до Верховного суду. Кожна сторона надає свої аргументи, і ми теж такого виключити не можемо. Як має бути унікальний закон, яким можна було б розставити всі крапки над «і». Але, напевно, це нереально. Тому подібних випадків і в подальшому виключити неможливо. Хоча спробувати можна. Клуби мають складати контракти так, щоб якомога менше було можливостей трактувати їхні пункти по-різному.

Надалі, з урахуванням ситуації, яка виникла, ми теж акцентуватимемо увагу клубів на уважній побудові фінансових взаємовідносин.

СПРАВУ КОВЕЛЯ ВРЯТУЮТЬ ПЕРЕГОВОРИ?

— Як ви прокоментуєте ситуацію з «переходом» Ковеля із «Карпат» до «Сатурна»?

— У ПФЛ є контракт Ковеля з «Карпатами» з оригінальними підписами футболіста і представника клубу, з печаткою клубу. Можу сказати, що візуально (а в цій історії нам довелося переглянути попередні угоди гравця) жодних відмінностей у підписі гравця немає. Контракт підписаний на кожній з восьми сторінок. Ось факти, які ми на сьогодні можемо констатувати. Але водночас не можна дати стовідсоткової гарантії, що це підпис футболіста. Ідентифікація підпису — прерогатива компетентних органів. До того ж це конфлікт міжнародного футболу, тут задіяні клуби трьох федерацій, і він виходить за межі компетенції ПФЛ України. Однак для того, щоб цивілізовано вирішити цю ситуацію, ми звернулися до трьох клубів — «Карпат», «Динамо» (Мінськ) і «Сатурна» з пропозицією сісти за стіл переговорів. Ми готові організувати цю зустріч. Наразі чекаємо відповіді на листи за підписом президента ПФЛ Равіля Сафіулліна. Від «Карпат» і «Динамо» відповідь надійшла. В цілому вони згодні, однак висувають ряд умов один до одного. Відповіді від росіян ми поки що не отримали.

— Про який саме контракт йдеться?

— Це особистий контракт між гравцем та львівським клубом. За формою він абсолютно ідентичний з попереднім контрактом даного футболіста.

— Ви давали запит «Карпатам» з приводу того, чи мають вони права на цього футболіста? Чи існує трансферна угода між мінським клубом і львівським?

— І ці документи у нас є, але стосунки між «Карпатами» й «Динамо» (Мінськ) виходять за рамки компетенції нашої організації. Тепер розглядом цієї ситуації має займатися УЄФА. Ми лише зробили спробу зібрати всі зацікавлені сторони за столом переговорів.

— Фактично, якщо співставити інформацію «Карпат», «Динамо», «Сатурна» і Леоніда Ковеля, виходить, що в гравця на руках два контракти?

— Я можу констатувати, що в нас є контракт, зареєстрований в ПФЛ. Гравець, судячи із заяв, які ми всі могли прочитати в різних ЗМІ, заперечує факт підписання даної угоди. У такому разі питання може стояти дуже серйозно. Або це фальсифікація документів, або свідомі дії футболіста, який вводить в оману футбольну громадськість. А це може обернутися негараздами як для однієї, так і для іншої сторони. Але я не думаю, що такий досвідчений клуб, як «Карпати», міг вдатися до подібних дій. Це може мати дуже серйозні наслідки. На гравця ж можуть впливати агенти, і він не завжди може правильно орієнтуватися. В будь-якому випадку, не хотілося б, аби ситуація негативно позначилася як на клубах, так і на гравцеві.

— Чи буде ПФЛ ініціювати перевірку даного контракту на його достовірність?

— Це прерогатива органів європейського футболу. І все ж, найкращий варіант виходу з ситуації, на наше переконання, — сісти за стіл переговорів. Якщо ж сторони не скористаються цим, не виключаю, що справа дійде до судових органів УЄФА, і до окремих фігурантів справи чи до всіх її учасників можуть бути вжиті дисциплінарні санкції.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ЖЕРТВИ ОРЕНДИ ТА ІНШІ...

Минув приблизно тиждень від того часу, коли більшість команд української першості вийшли з відпусток і роз'їхалися по тренувальних зборах. До речі, за місцем дислокації окремих команд можна робити висновки щодо товщини їх гаманця. Але не будемо рахувати чужі гроші. Спробуємо краще за допомогою трансферної активності команд проаналізувати серйозність їхніх намірів на друге коло чемпіонату. Щоправда, друга частина чемпіонату вийде трішки «недоношеною». Цим ми маємо завдячувати нашому непомірному оптимізму – коли створювався календар нинішньої першості, ще була надія на те, що збірна України таки потрапить на чемпіонат Європи. Аналіз робитимемо на базі тих переходів, які уже сталися, але зважатимемо й на ті трансфери, котрі поки що є лише бажанням команд. Почнемо з останнього місця й оцінюватимемо трансферну діяльність клубів за п'ятибальною системою.

«ЗАКАРПАТТЯ» (УЖГОРОД)

Прийшли: -

Пішли: п. Кривсшеєв, н. Діденко (обидва — «Металіст»), п. Зелді («Геліос»), з. Аладашвілі, н. Марцваладзе (обидва — «Динамо»).

Оцінка трансферної діяльності — «1» (половина основи пішла, а заміни немає).

Чесно кажучи, такі команди, як «Закарпаття» своєю кадровою політикою викликають просто роздратування. Як можна грати у вищій лізі, коли більшість гравців основного складу знаходиться в команді на правах оренди? І, взагалі, навіщо? З цієї точки зору більшу повагу викликають команди, котрі ґрунтовніше готують свій прихід до еліти. Ось, будь ласка, ужгородці вже втратили гравців основи: правого оборонця Аладашвілі (який, за версією «УФ», став найкращим гравцем «Закарпаття» в першому колі) та нападника Марцваладзе, які повернулися в «Динамо». З поверненням до «Металіста» Кривошеєва взагалі випав увесь правий фланг, і тепер Володимиру Шарану доведеться знову награвати зв'язки між новими виконавцями. Також повернувся до Харкова й Діденко, який теж був основним у команді. Тобто два основні нападники теж поза командою. Дякувати Богу, в Шарана є Мирослав Бундаш. Повернувся до харківського «Геліоса» і фланговий півоборонець молодіжної збірної Сергій Зелді, який так і не зумів проявити себе. Втім ця втрата ні на що не вплине. Отже, на даний момент можна констатувати, що в «Закарпаття» випали увесь правий фланг і напад. Незважаючи на такі суттєві втрати, клуб поки що нікого не придбав, переглядаючи велику групу футболістів, прізвища яких великого враження не справляють. Лише нагадують прислів'я про заміну шила на мило. Пісний та Зейналов у «Нафтовику» не були основними, і чим вони можуть допомогти ужгородцям — не зрозуміло. Також у таборі «Закарпаття» перебуває давно списаний через віковий ценз з «Карпат» центральний оборонець Тимчишин (останнім часом він грав у Азербайджані — оце так рівень!), нападник Платон із ФК «Харків», який теж себе там не проявив — хоч і грав у основі, але не забивав. На заміну Аладашвілі та Марцваладзе з київського «Динамо» приїде, скоріш за все, тріо — Кругляк, Імедашвілі та Мілько («Закарпаття» вже давно відоме як неофіційний фарм-клуб киян). Перший з них — нападник, другий — оборонець, а третій — опорний півоборонець. Чи можна з такими гравцями, більшість з яких не пов'язує свою подальшу долю з Ужгородом, використовуючи його лише як місце, де можна підтримувати ігрову практику, залишитися у вищці — питання риторичне.

«НАФТОВИК» (ОХТИРКА)

Прийшли: п. Бідненко, н. Балабанов (обидва — «Дніпро»).

Пішли: п. Дедечко, п. Олійник (обидва — «Динамо»), в. Сиротюк, з. Давидов (обидва — «Десна»).

Оцінка трансферної діяльності — «2» (замість втрачених футболістів прийшла більш-менш рівноцінна заміна, але наразі стоїть питання зіграності).

Недалеко пішли від сусідів по турнірній таблиці й охтирці. І знову роль злого генія виконує київське «Динамо», яке, віддавши в оренду Дедечка та Олійника, забрало їх назад, і тепер Городову доведеться на місце опорного півоборонця награвати Руслана Бідненка, який прийшов з «Дніпра». А хто закриватиме ліву бровку, на якій грав Олійник, — не зрозуміло. Хіба що туди перейде Іванов, котрому немає різниці, на якому фланзі грати. Також для підтримання себе в тонусі перейшов до «Нафтовика" колишній форвард збірної України Костянтин Балабанов. Скоріш за все, він гратиме в нападі — на місці, яке стало вакантним після втрати Гігіадзе. Але все це (Бідненко, Балабанов) теж оренда. Всі інші гравці, котрих виставлено на трансфер, не були основними в команді — Пісний (7 виходів у основі), Зейналов (1), Агарин (0), Мельничук (6), Пархоменко (0), Гапон (0), Товкацький (0), Сиротюк (0), Давидов (2). Серед можливих придбань ще кілька невідомих гравців (Кумис, Лукшис — два прибалти та Кирилов) з невідомими можливостями.

«ВОРСКЛА» (ПОЛТАВА)

Прийшли: н. Джакобія («Металіст»), п. Песков (ПФК «Севастополь»).

Пішли: п. Главина («Динамо»), н. Левига, Пуканич (обидва — «Шахтар»).

Оцінка трансферної діяльності — «3» (зменшили зарплатну відомість за рахунок Левиги та Пуканича, але втрата Главини — це удар. Натомість придбали непоганого нападника).

Перед початком минулого чемпіонату в «Ворсклі» змінився тренер, який до самого закриття трансферного вікна говорив про необхідність придбати кількох гравців, але ці розмови так і не дійшли до вух керівників полтавського клубу. Момот на базі тих гравців, що були, створив доволі міцний колектив, який додавав проблем всім командам. Зараз він уже не головний. Прийшов новий тренер (Микола Павлов), у фаховості якого сумніватися не доводиться, але справа тут в іншому. По-перше, Момот грав за тактичною схемою, яку мало хто використовує в Україні, якщо Павлов почне перебудовувати команду, це може спричинити певні проблеми із зіграністю. По-друге, не зрозуміло чи збирається керівництво «Ворскли» купувати гравців під нового тренера? Поки що з команди пішла єдина людина, з приводу втрати якої можна жалкувати, — Денис Главина. Лівий півоборонець команди і один з найкращих гравців першого кола (знову слід київського «Динамо»). Про втрату Пуканича та Левиги жалкувати нема чого, адже це була ініціатива самого клубу — донеччани просто не змогли продемонструвати свій потенціал (якщо він, звісно, ще залишився) і повернулися до «Шахтаря», керівництво якого і буде думати про місце наступної колись перспективних футболістів. Поповнили команду відомий нападник Джакобія (цей трансфер можна назвати плюсовим, адже грузин набагато сильніший за того ж Левигу) і півоборонець із ПФК «Севастополь» Песков, про можливості якого дізнаємося навесні. Серед можливих придбань чітко простежується такий собі «синдром П'ятова». Незважаючи на непогану гру Долганського, тренерський штаб полтавців переглядає зараз двох воротарів

— Качоренка з «Геліоса» та Остапенка з «Кривбасу». Не знаю, навіщо «Ворсклі» Остапенко? Коли він одного разу став на ворота, то Таран негайно ж висловив бажання поставити йому на допомогу ще одного воротаря. Також на перегляді знаходиться молодий Чичиков з московського «Локомотива», який посидів перед цим у «Дніпрі» на лаві запасних.

«МЕТАЛУРГ» (ДОНЕЦЬК)

Прийшли: н. Окодува («Кубань», Росія), н. Бансе («Жерміналь», Бельгія. Як прийшов — так і пішов).

Пішли: з. Бечірі, з. Бусаїді, п. Алан, н. Діоп (усі — «Арсенал»), п. Марсіо Глад («Сантос», Бразилія), п. Міту («Ксанті», Греція), н. Бансе («Оффенбах», Німеччина).

Оцінка трансферної діяльності — «5» (позбавлення від великої кількості незрозумілих легіонерів — це вже великий плюс. А Окодува свою профпридатність уже довів). І взагалі, обрання трансферної стратегії «без легіонерів» уже заслуговує на «п'ятірку».

Саме ця команда планується на зимовий період, як головний постачальник новин у сфері «прийшли — пішли». Поки що це стосується лише тих футболістів, які залишають команду. Спровокувало цю реконструкцію звільнення Дмитра Селюка, адже більшість гравців донеччан належать саме йому. Тому зрозуміло, що ніхто з них в команді не залишиться. І перші ластівки вже є! Залишили команду лівий оборонець Бечірі, Бусаїді — гравець з незрозумілими функціями, атакуючий півоборонець Алан, опорний хавбек Марсіо Глад, нападник Бансе, атакувальний півоборонець Міту. Говорити про цінність цих гравців для донецького «Металурга» можна по-різному, але, на мою думку, в контексті прагнення донеччан до українізації та результату, який давали ці футболісти, цінність їх дорівнює нулю. І це ще не все! Кройфф, Ристич, Джине, Вог, Ікедія, Мендоса теж залишать команду. Разом — більше, ніж половина команди. Але це не так страшно, тому що є гравці (переважно з українським паспортом), дійсно цінні для команди, які справді хочуть грати, на відміну від іноземців, на котрих можна побудувати доволі бойовий колектив. Зрозуміло, що вирішувати якісь глобальні завдання хлопцям у цьому сезоні не доведеться, але втриматися у вищій лізі вони просто зобов'язані. З придбань можна порадіти за Окодуву, якого Косирін назвав єдиним, по-справжньому якісним легіонером команди. Немає сумніву, що будуть ще придбання і втрати. Потрібно лише зачекати.

ФК «ХАРКІВ»

Прийшли: п. Сучков, н. Батиста (обидва — «Карпати»), п. С. Шевчук («Шахтар»).

Пішли: -

Оцінка трансферної діяльності — «5» (поки нікого з ключових гравців не втратили, зате придбали двох кваліфікованих гравців).

Володимир Безсонов та Віталій Данилов (президент клубу), схоже, всерйоз налаштовані створити в Харкові ще одну сильну команду. Принаймні, трансферна діяльність, окрім оплесків, нічого викликати не може, хіба що захоплення. Під керівництвом колишнього динамівця «Харків» став добре організованою, дисциплінованою командою, якій не вистачало лише гарного нападника. І ось — будь ласка! Гравець, про якого влітку багато говорили в контексті його можливого переходу до київського «Динамо», з другого кола гратиме в «Харкові». Здається, це саме те, що потрібно! Також зі Львова приїхав білорус Сучков — один з найкращих лівих півоборонців нашого чемпіонату. Тепер у Самборського з'явився конкурент, який може поставити його перебування в основі під велике питання. Не менший оптимізм викликають і ті, хто ще не став офіційно гравцем «Харкова», — центральний оборонець Бояринцев, правий оборонець Аладашвілі — великий ахтунг для Комарницького, нападник Марцваладзе, який разом з Батистою може скласти потужну пару нападників. Тепер головне — втримати Худжамова та Березовчука, навколо яких ходять чутки про їхній можливий перехід до інших команд.

«КАРПАТИ» (ЛЬВІВ)

Прийшли: -

Пішли: п. Сучков, н. Батиста (обидва — «Харків»).

Оцінка трансферної діяльності — «1» (постійні втрати ключових гравців).

Ця зимова перерва, мабуть, найчорніша в історії «Карпат». Залишили команду лівий півоборонець Сучков, та два головні

Закінчення на 4 стор.

Закінчення. Початок на 3 стор.

голеадори — Батиста та Ковель (білорус виставлений на трансфер і знаходиться в розташуванні раменського «Сатурна»). На їхнє місце поки що прийшли лише два гравці дубля донецького «Шахтаря» — оборонець Ощипко та півоборонець Кожанов, якого сайт «Карпат» встиг назвати «новим Блохіним». Здається, це лише гарна міна при поганій грі. Не можуть двоє молодих хлопців, які не мають досвіду виступів у вищій лізі, стати рівноцінною заміною тим зубрам, про яких говорилося вище. Також повернувся в Україну оборонець Тоні Алегбе (колись грав за «Кривбас», а останнім часом знаходився в «Інтері». Спокійно, панове, не в міланському — в азербайджанському). Однак хотілося б порадіти за оптимізм Димінського, який, незважаючи ні на що, продовжує будувати повітряні замки й проголошувати програму про створення у Львові суперклубу, щоправда, кожного року відкладаючи свої плани ще на 5—6 років. Чи, може, це мені здається? Тож чекаємо на придбання львів'ян — ліміт на втрати вже, мабуть, вичерпано.

«АРСЕНАЛ» (КИЇВ)

Прийшли: п. Бечірі, з. Бусаїді, п. Алан, н. Діоп (усі — «Металург» Д).

Пішли: з. Романчук («Динамо»), з. Бусаїді («Мехелен», Бельгія), н.Діоп («Беєрсхот», Бельгія).

Оцінка трансферної діяльності — «3+» (лише один перехід заслуговує на увагу — Романчук повернувся в «Динамо», для канонірів це справді втрата).

Склад «Арсенала» на даний момент є настільки органічним, що навіть Заваров говорить: «Нові гравці мені не потрібні. З наявних можна створити гарну команду». Все ж втрата лівого півоборонця/оборонця Романчука — доволі вагома. Але, здається, керівництво киян наперед знало, що Олександр повернеться в «Динамо» й придбало в донецького «Металурга» гравця зі схожими функціями — Елвіна Бечірі. Також викликає оптимізм поява в команді Алана. Цей атакуючий хавбек володіє вибуховим швидкісним дриблінгом і може гармонічно влитися в склад «канонірів». Взагалі, між цими клубами («Арсенал» та донецький «Металург»), принаймні цієї зими, складуться (чи вже є?) специфічні стосунки. Вадим Рабинович не приховує, що Дмитро Селюк у якості агента має від нього певний кредит довіри, а через те, що більшість гравців донечан належить саме пану Селюку, то й їхня поява в Києві не викликає ніякого здивування. Інша справа, що небагато з них гратимуть в «Арсеналі». Бусаїді та Діоп вже поїхали в оренду до бельгійських клубів. Головне тепер — втримати Селезньова, щоб не довелося шукати нового нападника.

«ЗОРЯ» (ЛУГАНСЬК)

Прийшли: в. Пилипенко («Геліос»), п. Лісовий, н. Піщур (обидва — «Волинь»).

Пішли: в. Нікітін (завершив кар'єру), п. Горбушин («Динамо»).

Оцінка трансферної діяльності — «4» (це аванс можливим придбанням, а не тим, які є зараз).

З гравців, які залишили або планують залишити команду, немає жодного, хто грав би якусь важливу роль. Ось їхній список, а в дужках — кількість матчів, зіграних в основі: Нікітін (0), Горбушин (1), Цимакуридзе (2), Раїч (0), С.Дмитрієв (0), Зеленбаба (0), Яксманицький (0), Салі (0), Казанков (0). Лише лівий оборонець Пуліз (8) провів початок чемпіонату в основі, та потім поступився місцем Савину. Гравці, котрі прийшли, просто знаходилися в оренді в інших командах і вже невдовзі залишать «Зорю». Це воротар Пилипенко, півоборонець Лісовий та нападник Піщур. А ось бажані придбання є ласим шматочком для будь-якого клубу вищої ліги. Практично всі вони належать «Шахтарю»: колишній воротар збірної України, який ще й досі зберігає порох у порохівницях, Юрій Вірт, правий оборонець/півоборонець Сергій Ткаченко (теж викликався до збірної), опорний хавбек Полянський (молодіжна збірна), Олексій Гай (універсальний фланговий гравець і теж зі збірної України), лівий півоборонець/нападник Володимир Прийомов (молодіжка) та два гравці дубля — Мірошниченко і Голоперов. Якщо ці трансфери здійсняться, то на «Зорю», в крайньому разі з наступного сезону, чекає світле майбутнє. Але, стоп! Це ж знову оренда? Чи ні! Питання дуже важливе. Якщо це оренда, то в цьому сезоні луганцям обіцяне солодке життя й каторга — в наступному. Бо орендовані гравці повернуться до «Шахтаря», а Косевичу доведеться створювати фактично нову команду. Тому це саме той випадок, коли краще сім разів відміряти і лише потім відрізати.

«КРИВБАС» (КРИВИЙ РІГ)

Прийшли: -

Пішли: М. Пашаєв («Дніпро»).

Оцінка трансферної діяльності — «0» (не в тому сенсі, що погано – просто поки що ніяк).

Ще одна команда, яка має всі шанси стати жертвою власної трансферної політики, направленої на оренду гравців. Половина складу «Кривбаса» – це гравці, орендовані в «Дніпра», й у будь-який момент вони можуть залишити команду. Тоді Тарану важко буде назбирати гравців не те що для лави запасних, а й на основний склад. І перший уже пішов. Максим Пашаєв, який за ці півроку з гравця дубля «Дніпра» виріс в одного з найкращих опорних півоборонців чемпіонату, повернувся до Дніпропетровська. До речі, Максим грав не лише опорника, а й іноді закривав лівий фланг. Всі інші, скоріш за все, залишаться. Також незрозуміла ситуація з найкращим джокером нашого чемпіонату Сергієм Мотузом — він може опинитися в «Чорноморці». З можливих придбань — лише четвірка білоруських футболістів, про яких відомо не дуже багато, тому оцінювати їх не буду.

«МЕТАЛУРГ» (ЗАПОРІЖЖЯ)

Прийшли: -

Пішли: -

Оцінка трансферної діяльності – «0» (те саме, що й «Кривбас»).

Здається, запорізький «Металург» і цього сезону вирішив не псувати нервів своїм вболівальникам, тому нікого не купує й практично нікого не віддає. Все лише гіпотетично. Можливо, опиниться в команді півоборонець Луценко з МФК «Миколаїв». Можливо, залишать команду Квірквелія, Смирнов та Кабанов. Останній і минулого року був виставлений на трансфер, але залишився. Може, ніхто його не хотів? То нехай повернеться до «Карпат», там із нападниками — проблеми. З основних лише Квірквелія той гравець, про якого можна пошкодувати, але він ще не перейшов до донецького «Металурга». Та й керівництво запорізьких каже, що він поїхав з ними на збір. Хто його знає. «Металург» (Запоріжжя), взагалі, дуже закрита для преси команда...

«ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПОЛЬ)

Прийшли: -

Пішли: -

Оцінка трансферної діяльності - «0».

У «Таврії» теж поки що по нулях. Багато гравців на перегляді, але ніякої конкретики. Більше того, про кожного з тих, хто значиться як можливе придбання, багато не скажеш. Подивіться на таблицю переходів поруч і ви все зрозумієте. Чи нічого не зрозумієте. І те, й те правильно. Хочеться лише запитати: навіщо Фоменку Цимакуридзе, який сидів у запасі луганської «Зорі», і, за висловлюванням Косевича, «нічого команді дати на може». А з тих, хто може залишити команду, ніхто не грав у

основі. Складається враження, що головною подією зимової перерви для «Таврії» так і залишиться весілля Олександра Ковпака.

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» (ОДЕСА)

Прийшли: н. Фернандес («Сієнсіано», Перу), в. Приходько («Шексна», Росія).

Пішли: в. Гаєв («Шахтар», Білорусь), п. Ярошенко («Іллічівець»).

Оцінка трансферної діяльності – «4» (важко ставити оцінку команді, якій, в принципі, гравці не потрібні. Головне, не втратити основних. І одеситам це поки що вдається. За що й четвірка).

Віталію Шевченку, мабуть, так сподобалися гравці з Латинської Америки (Хіменес, Де ла Аса, Васкес, Мело), що він вирішив придбати ще одного — у команді з'явився нападник Фернандес. Що це за фрукт, побачимо навесні, але те, що контракт уже підписано, багато про що говорить. Шевченко абикого не підпише! Прийшов також воротар з Росії Приходько, який сидітиме на лаві запасних замість Гаєва (перейшов до солігорського «Шахтаря»). До маріупольського «Іллічівця» пішов атакувальний хавбек Ярошенко, котрому не знайшлося місця в основі. Хочуть одесити придбати нападника Мотуза, який просто чудово проявив себе в «Кривбасі». Незрозуміла доля старшого брата Рішара Валуєва Руслана. Він повернувся з-за кордону і не зумів себе проявити. Можливо, залишать команду й Полтавець з Кирликом — два старожили українського чемпіонату, які не потрапляють до основи.

«МЕТАЛІСТ» (ХАРКІВ)

Прийшли: з. Кривошеєв, н. Діденко (обидва – «Закарпаття»), п. Тришович («Црвена Звезда»).

Пішли: п. Махдуфі («Динамо»), н. Джакобія («Ворскла»).

Оцінка трансферної діяльності – «4» (провели обмін зі знаком плюс – замість Махдуфі зліва гратиме Тришович).

Склад харківського «Металіста» не потребує якихось кардинальних змін та реконструкцій, тому розраховувати на щось грандіозне не варто. Орендований у київського «Динамо» Хішам Махдуфі повернувся до Києва, звідки поїде ще в одну оренду. А замість нього повернувся до України Олександр Тришович. Колишній лівий оборонець луцької «Волині» — дуже кваліфікований виконавець, і колись навіть велися розмови з приводу його натуралізації. До полтавської «Ворскли» перейшов Лаша Джакобія, але за наявності Фоміна та Антонова — не втрата. Щось конкретне сказати про долю Кривошеєва та Діденка не можу. Можливо, буде ще одна оренда, а можливо, Маркевич дасть їм шанс проявити себе. В принципі, й той, і інший грали в основі «Закарпаття».

«ДИНАМО» (КИЇВ)

Прийшли: з. Махдуфі («Металіст»), п. Морозюк («Дніпро»), п. Дедечко, н. Д.Олійник (обидва — «Нафтовик»), з. Аладашвілі, н. Марцвaладзе (обидва — «Закарпаття»), з. Главина («Ворскла»), п. Горбушин («Зоря»), з. Романчук («Арсенал»), з. Імедашвілі, н. Кругляк (обидва — «Металургс», Латвія).

Пішли: п. Р.Ротань («Дніпро»), з. Родригу («Фламенго», Бразилія), н. Бушич («Хайдук», Хорватія), н.Мурзоєв («Машал», Узбекистан), п. Степанець (ЦСКА, Росія).

Оцінка трансферної діяльності — до початку лютого краще утриматися від оцінок, адже Сьомін пообіцяв багатьом «списаним» дати шанс у вигляді Кубка першого каналу.

Київський клуб у сфері трансферів заслуговує на окремий матеріал — з огляду на прихід нового тренера та обіцянки провести чистку. Але все це відбуватиметься після Кубка першого каналу. А поки що кияни, котрі грали по орендах, повернулися додому й намагатимуться проявити себе в очікуванні вердикту від Сьоміна. З тих, хто вже залишив команду, варто згадати Ротаня, але Руслан просто не знайшов себе в Києві, як і Родриго (у бразильця доволі важкий характер). Ну, а Белькевич та Федоров віддали команді все, що могли, й заслуговують на гарний відпочинок.

«ШАХТАР» (ДОНЕЦЬК)

Прийшли: п. Пуканич, н. Левіга (обидва – «Ворскла»), з. Леонарду («Сантос», Бразилія), п. К.Кравченко («Дніпро»), з. Марселу («Сантос», Бразилія), п. Ярошенко («Чорноморець»).

Пішли: п. Кастильо («Манчестер Сіті», Англія) п. Ярошенко («Іллічівець») п. С.Шевчук («Харків»), н. Лукарелллі («Парма», Італія).

Оцінка трансферної діяльності: без оцінок, але, в крайньому разі, зарплатню Лукареллі платитиме вже «Парма».

Пам'ятаючи невдалі минулорічні трансфери, «гірники» не поспішають купувати когось за великі гроші, тим більше, що їхній склад цього й не потребує. Прийшов Марселу із Бразилії, але з чим його їдять — ми дізнаємося пізніше. А так, те саме, що й у «Динамо» – повертаються гравці з оренди й знову йдуть в оренду. Варто сказати, що залишили клуб двоє «невдоволених» – Кастильо (оренда на рік) та Лукареллі (продали в «Парму» за 5,7 млн. доларів). Скоріш за все, з другого кола гратиме в Донецьку Костянтин Кравченко (чи гратиме?), який переходить до «Шахтаря» зі скандалом.

«ДНІПРО» (ДНІПРОПЕТРОВСЬК)

Прийшли: п. Р.Гусєв (ЦСКА, Росія), п. Р.Ротань («Динамо»), з. М.Пашаєв («Кривбас»), н. Мазилу («Рапід» Бх, Румунія), п. Феррейра («Сан-Лоренцо», Аргентина), з. Голек («Брно», Чехія).

Пішли: п. Морозюк («Динамо»), п. Бідненко, н.Балабанов (обидва – «Нафтовик»).

Оцінка трансферної діяльності – «5». (Здається, Дніпропетровськ серйозно налаштований на боротьбу за чемпіонство).

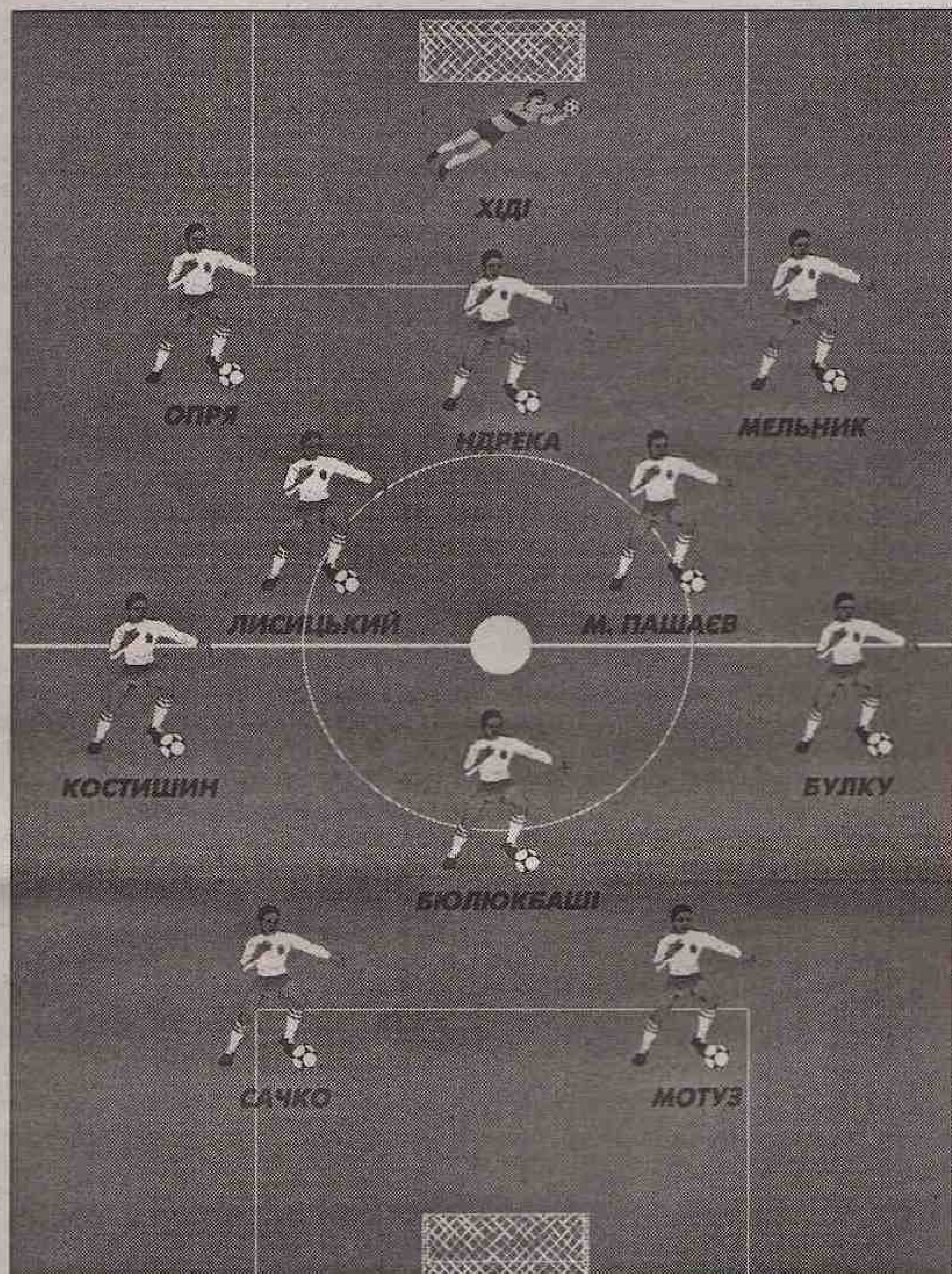
А ось дніпряни відчули смак перемог і намагатимуться серйозно втрутитися в боротьбу за чемпіонство. В усякому разі, про це говорять їхні трансфери. До команди прийшов правий півоборонець Ролан Гусєв (гравець збірної Росії), лівий півоборонець Руслан Ротань, Осмар Ферейра, який також колись грав у московському ЦСКА, нападник Мазилу та оборонець Голек. Про двох останніх сказати не можу нічого, а ось перші троє – придбання справді серйозні. Ну й, звичайно, на цьому тлі прізвища Морозюк, Бідненко та Балабанов просто загубилися – двох останніх хлопців «сплавили» в оренду до «Нафтовика», а перший повернувся в «Динамо».

Олександр ОЗІРНИЙ.

НЕМА ГРОШЕЙ — БРАКУЄ УСПІХУ

«Кривбас» (Кривий Ріг)

Коли Таран прийняв «Кривбас», відразу згадалися часи розквіту криворіжців в кінці 90-х та два поспіль треті місця. Але зараз ситуація зовсім інша. Після того тріумфу побачити «Кривбас» у верхній частині турнірної таблиці можливості не було. Грошей у команди немає, і перед самим початком чемпіонату було не зрозуміло, чи стартує команда взагалі. Перші матчі команди лише підтвердили тезу про те, що щастя не в грошах, а в їхній кількості. Але, на щастя, команду тренує не хто-небудь, а Олег Таран.

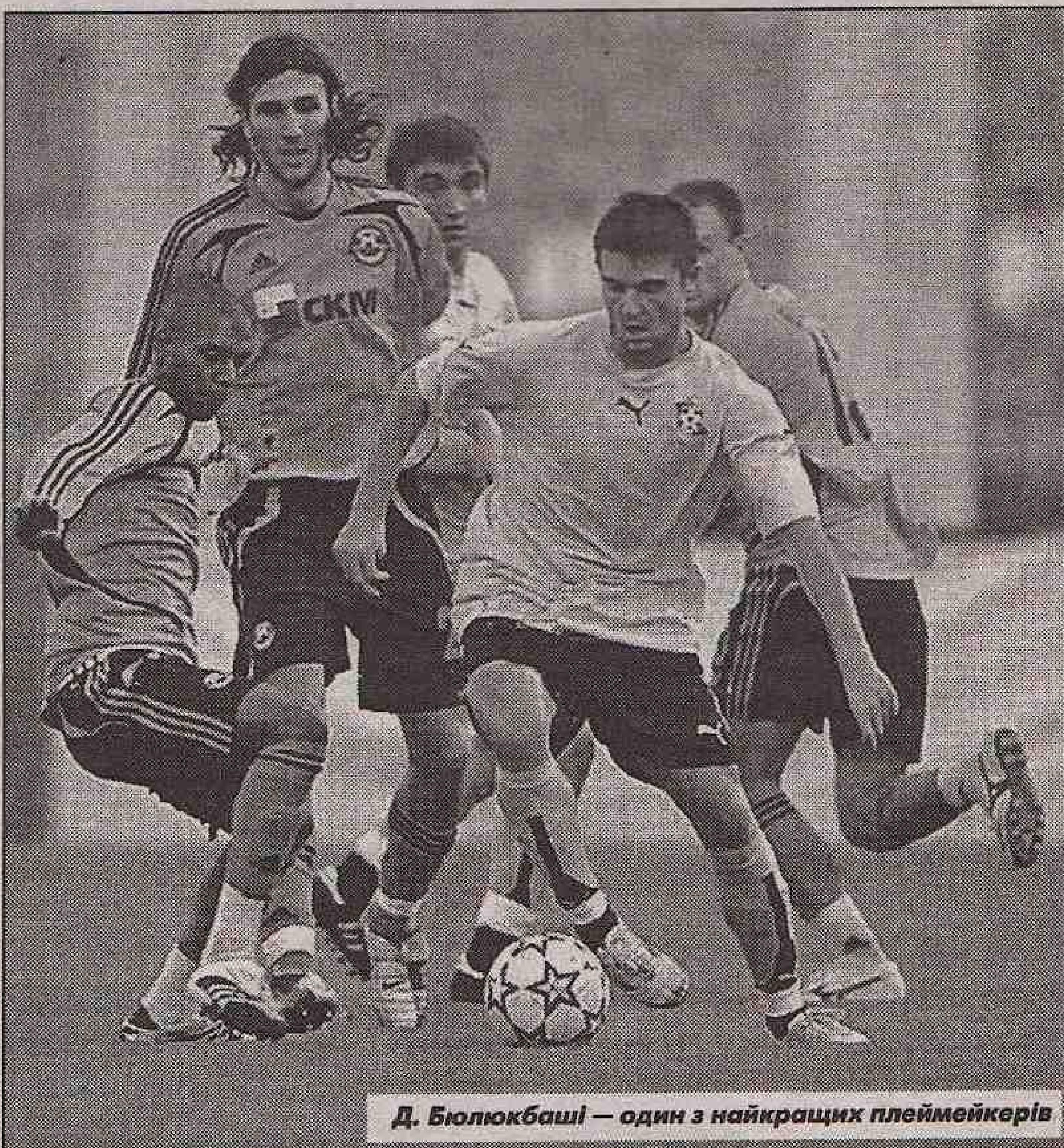

ЛІРИКА

Жахливий початок, який видали криворіжці, ніяк не в'язався з грою команди. «Кривбас» діяв яскраво, агресивно й із натхненням, але без елементарного фарту. Фінансова нестабільність та невезіння вилилися в чотири стартові поразки. А першу перемогу підопічні Тарана здобули в шостому турі, як і водиться несподівано, в гостях («Металург» Д — 0:1). У подальшому команда почала видавати стабільні результати не тільки вдома, а й на виїзді (3 перемоги). Особливо запам'яталася домашня перемога над донецьким «Шахтарем», і здобута вона була абсолютно по грі. Яскравим видалося й дербі з «Дніпром». Криворіжці повністю переграли іменитіших сусідів і лише фантастична нереалізація голевих моментів не дозволила досягти позитивного результату. Загальні враження від гри «Кривбаса» дуже приємні, й залишається лише жалкувати про невдалий старт та відсутність нормального фінансування, через що Олег Таран не може реалізувати весь свій тренерський потенціал. Звичайно, хочеться, щоб в цьому сенсі щось в клубі змінилося, але, аналізуючи придбання, яких поки що немає, в це зимове міжсезоння — в світле майбутнє не віриться. Хоча тренерський хист Тарана мало потерпає від цих проблем і крокує собі вперед.

ТАКТИКА

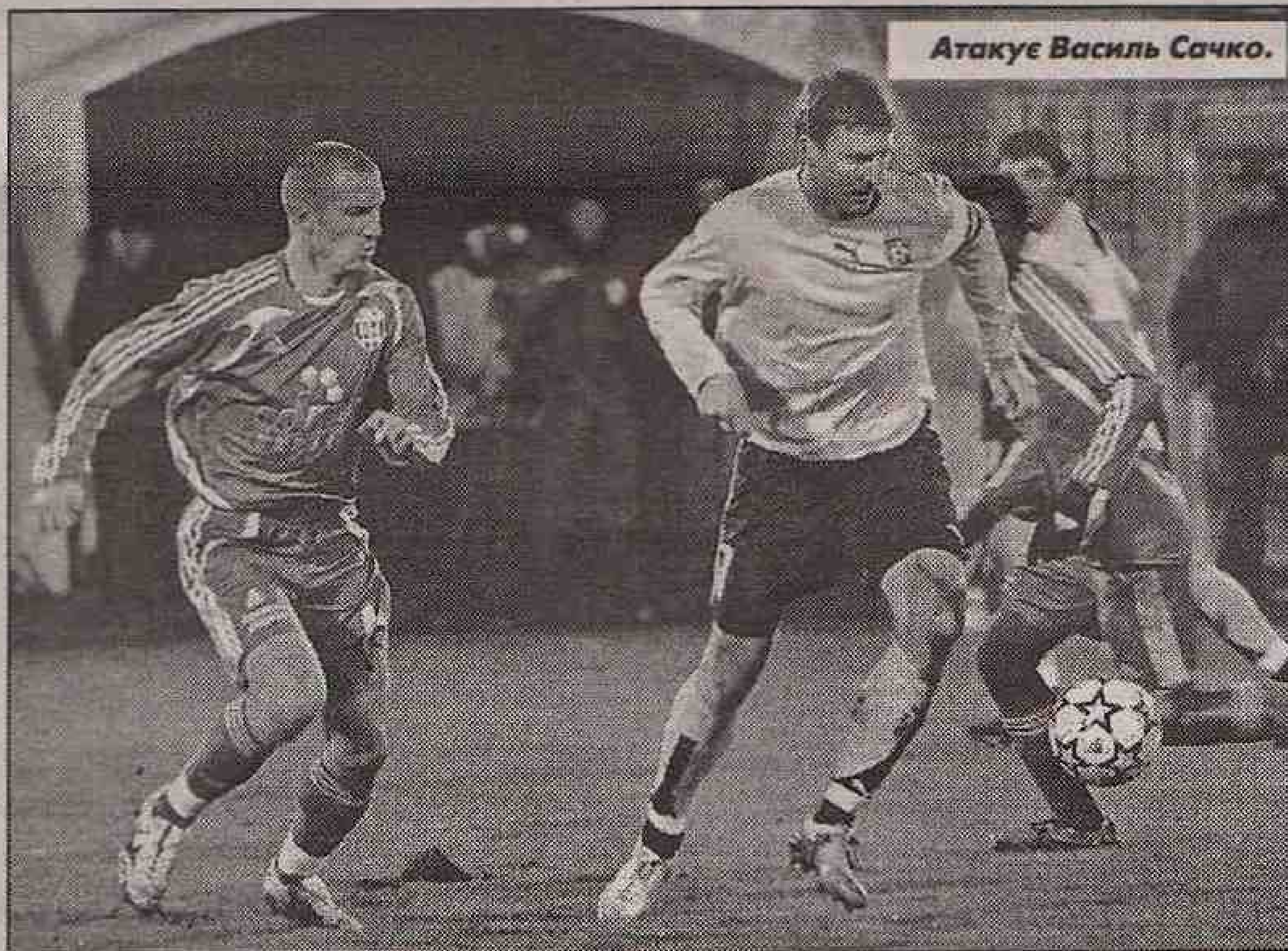
Тактична схема криворіжців змінювалася упродовж чемпіонату. Спочатку Таран скаржився на своїх гравців, кажучи, що деякі з них просто не відповідають рівню вищої ліги або втратили всіляку мотивацію. Тому визначати основу доводилося методом спроб та помилок. Наприклад, про такого гравця, як Грицук, тренер говорив: «Це наша молода зірка — даю йому шанс, може, колись засяє». Не засяяла, як і багато інших, відблискуючи лише тьмяним мерехтливим світлом з лави запасних. Особливо переймався Таран воротарською позицією. В четвертому турі після феєричного матчу з «Таврією» Таран навіть сказав, що думає над перспективою ставити в рамку воріт двох воротарів — що Боровик, що Остапенко багато помилялися. Та в десятому турі місце у воротах зайняв Хіді, й справи пішли краще. Якщо фланги оборони в «Кривбаса» були більш-менш стабільні (Опря — праворуч, Радченко — ліворуч, до речі, вся кар'єра Радченка пройшла саме на правому фланзі), то в центрі стабільність з'явилася лише під кінець — пару Грановський — Котелюх змінили Мельник та Ндрека (це у випадку, коли Таран грав у чотири оборонці). У більшості ж випадків на полі з'являлося три оборонці.

Д. Бюлюкбаші — один з найкращих плеймейкерів

Півоборона команди — це, мабуть, найстабільніше, що в ній є. Два опорних півоборонці, яких грали Лисицький, М. Пашаєв та Рожков, який займав цю позицію за відсутності когось із перших двох, або коли Пашаєв переходив на лівий фланг. Праворуч стабільно діяв Костишин, а роль плеймейкера блискуче виконував албанець Бюлюкбаші. Ліворуч у півобороні грав Булку, а коли його не було, цю позицію закривав Пашаєв або Радченко. В лінії атаки лише Сачко претендує на роль основного, а Мотуз, Іващенко й Мелащенко по черзі виходили з ним у парі. Останні матчі грав, щоправда, Мелещенко, але навряд чи у другій частині в нього буде багато шансів на місце в основі. А ось з двох інших кожен вніс свою частку у відносно вдалий виступ команди. Мотуз може пригадати матч проти «Таврії», де він відзначився дублем, проти «Чорноморця» (теж дубль), переможний гол проти «Закарпаття», «Шахтаря». На рахунку Іващенка переможний гол в Донецьку проти «Металурга».

Талантам потрібно допомагати — бездарність проб'ється сама.

М. Пашаєв — відкриття чемпіонату.

Атакує Василь Сачко.

Лідер: Явного лідера не видно. Скоріше за все, головна вербальна мотивація виходить від Олега Тарана, який і тримає команду в тонусі.

Найкращий гравець: Доріан Бюлюкбаші та Сергій Мотуз. Навколо албанського плеймейкера криворіжців будується вся гра команди, а Мотуз забив багато важливих голів, ціна яким часто була в три очки.

Розчарування: Незрозуміло, що від команди хоче керівництво. А головним розчаруванням буде, якщо Тарану набридне фінансове животіння й він почне шукати собі інше місце роботи.

Прогноз «УФ»: Все залежить від того, чи зможе клуб реалізувати пораду «УФ». А так восьме місце — саме те.

Порада «УФ»: Шукайте гроші!!!

Олександр ОЗІРНИЙ.

ЗБІРНА УКРАЇНИ-2007

В рік 2007-й національна збірна України вступила одним із лідерів відбіркової групи «В» (за втраченими очками) і декларативно сподівалася на успішне подолання кваліфікації ЄВРО-2008. Але склалося враження, що насправді ніхто, ані тренери, ані функціонери, ані – найголовніше – футболісти головної команди країни не вірили більше у свою щасливу зірку, яка так добре осяяла минулий відбірковий цикл. І навіть після вимучених перемог над Фарерами та Литвою, ця невіра залишалася і насамперед тому, що гра «синьо-жовтих» не надавала оптимізму перед матчами з основними конкурентами – збірними Шотландії, Франції та Італії. Але фіаско нашої збірної почалося ще раніше – в Тбілісі. Нічия з Грузією залишала нам тільки теоретичні шанси, які, проте, швидко розвіялися після поразок від італійської та шотландської команд. Заключні три поєдинки футбольна дружина Блохіна догравала так-сяк, за що й поплатилася. Необов'язкова поразка у Каунасі відкинула нас на 29-те рейтингове місце перед жеребкуванням кваліфікації ЧС-2010, і ми потрапили замість другого у третій кошик. От і отримали в суперники Англію та Хорватію. Зі збірною зразка 2007-го року ми не маємо шансів подолати ці команди...

ГРАВЦІ

Гравець	А	Дата народження	Клуб	2007 І	2007 М	1992-2007 І	1992-2007 М
1. П'ятов Андрій	в	28.06.84	«Шахтар» Донецьк	4	4п	4	4п
2. Шовковський Олександр	в	02.01.75	«Динамо» Київ	7	9п	83	64п
3. Шуст Богдан	в	04.03.86	«Шахтар» Донецьк	1	1п	4	1п
4. Бєлик Олексій	н	15.02.81	«Шахтар» Донецьк	2	-	19	5
5. Ващук Владислав	з	02.01.75	«Динамо» Київ	2	-	63	1
6. Воробей Андрій	н	29.11.78	«Шахтар» Донецьк	6	1	66	9
7. Воронін Андрій	н	21.07.79	«Байєр»(Німеччина) + «Ліверпуль» (Англія)	11	1	51	6
8. Гай Олексій	п	06.11.82	«Шахтар» Донецьк	6	-	8	-
9. Гладкий Олександр	н	24.08.87	«Шахтар» Донецьк	5	1	5	1
10. Грицай Олександр	п	30.09.77	«Дніпро» Дніпропетровськ	3	-	3	-
11. Гусєв Олег	п	25.04.83	«Динамо» Київ	11	4	45	6
12. Даниловський Сергій	п	20.08.81	«Металург» Донецьк	1	-	1	-
13. Єзерський Володимир	з	15.11.76	«Дніпро» Дніпропетровськ	10	1	37	2
14. Калиниченко Максим	п	26.01.79	«Спартак» М (Росія)	8	3	35	7
15. Кучер Олександр	з	22.10.82	«Шахтар» Донецьк	5	-	7	1
16. Левченко Євген	п	03.01.78	«Гронінген» (Голландія)	2	-	3	-
17. Милевський Артем	н	12.01.85	«Динамо» Київ	5	-	11	-
18. Михалик Тарас	п	28.10.83	«Динамо» Київ	5	-	6	-
19. Назаренко Сергій	п	16.02.80	«Дніпро» Дніпропетровськ	7	-	24	3
20. Несмачний Андрій	з	28.02.79	«Динамо» Київ	6	-	64	-
21. Романчук Олександр	з	21.10.84	«Динамо» Київ + «Арсенал» Київ	2	-	2	-
22. Ротань Руслан	п	29.10.81	«Динамо» Київ	7	1	32	6
23. Русол Андрій	з	16.01.83	«Дніпро» Дніпропетровськ	8	-	39	3
24. Свидерський В'ячеслав	з	01.01.79	«Шахтар» Донецьк	1	-	12	-
25. Тимощук Анатолій	п	30.03.79	«Шахтар» Донецьк + «Зеніт» (Росія)	10	-	74	1
26. Федоров Сергій	з	18.02.75	«Динамо» Київ	1	-	29	1
27. Чигринський Дмитро	з	07.11.86	«Шахтар» Донецьк	7	-	7	-
28. Шевченко Андрій	н	29.09.76	«Челсі» (Англія)	8	3	79	36
29. Шелаєв Олег	п	05.11.76	«Дніпро» Дніпропетровськ	8	1	36	1

Тренер: Олег Володимирович БЛОХІН – 11 матчів: +4=3-4, м'ячі 16-14

Матч № 1 (131)

07.02.2007 — ІЗРАЇЛЬ — УКРАЇНА — 1:1 (1:0). ТМ. Тель-Авів. Стадіон «Рамат Ган». 12000 глядачів. Арбітри: С.Хуліан Родригес (Іспанія) — Е.Натука, А.Елубрах (Ізраїль).

ІЗРАЇЛЬ: Símbolo Ават, Зів, Бен Хаїм, Бенадо, Гершон (Бен Йоссеф, 58), Бен Шушан, Бадір, Туама (Катан, 81), Бен Саар (Балілі, 71), Бенаюн, Шпунгін. Тренер: **Дрор Каштан.**

УКРАЇНА: Шуст, Романчук (Свидерський, 63), Тимощук (Михалик, 46), Єзерський, Русол, Шевченко (Бєлик, 60), Левченко, Гусєв (Ротань, 60), Воронін (Милевський, 46), Чигринський, Калиниченко. Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Бадір (38) — Калиниченко (74).

На 74-й хвилині Калиниченко не реалізував пенальті (воротар).

Попередження: Михалик (90).

Матч № 2 (132)

24.03.2007 – ФАРЕРИ – УКРАЇНА – 0:2 (0:1). ЧЄ(в). Тофтір. Стадіон «Свангаскард». 500 глядачів. Арбітри: Д.Скоміна — П.Архар, М.Станчин (Словенія).

ФАРЕРИ: Міккельсен, Ольсен (Хансен, 74), Юрхус, Данільсен, Самуельсон (Хольст, 66), Р.Якобсен, Беньямінсен, Томассен (С.Йєнсен, 78), Борг, К.Якобсен, Йоханнесен. Тренер: **Йогван Мартін Ольсен.**

УКРАЇНА: Шовковський, Несмачний, Тимощук (Шелаєв, 82), Єзерський, Русол, Гусєв (Воробей, 60), Воронін (Назаренко, 75), Чигринський, Михалик, Калиниченко, Бєлик. Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Єзерський (21), Гусєв (58).

Попередження: Данільсен (9).

Матч № 3 (133)

28.03.2007 – УКРАЇНА – ЛИТВА – 1:0 (0:0). ЧЄ(в). Одеса. Центральний стадіон «Чорноморець». 35000 глядачів. Арбітри: Ф.Майєр — П.Хенес, К.Фосс (Німеччина).

УКРАЇНА: Шовковський, Несмачний, Кучер, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Гусєв (Воробей, 80), Воронін, Михалик (Шелаєв, 70), Калиниченко (Чигринський, 82). Тренер: **Олег Блохін.**

ЛИТВА: Грибаускас, Шемберас, Станк'явичюс, Скерла, Жвиргждаускас, Савенас (Калонас,51), Данилявичюс, Пошкус (Радзинявичюс,65), Паулаускас, Моринас (Гедгаудас,56), Климавичюс. Тренер: **Альгимантас Любинскас.**

Гол: Гусєв (47).

Попередження: Єзерський (17) — Данилявчюс (24), Савенас (39).

Матч № 4 (134)

02.06.2007 — ФРАНЦІЯ — УКРАЇНА — 2:0(0:0). ЧЄ(в). Париж. Стадіон «Стад-де-Франс». 80051 глядач. Арбітри: Л.М.Кантальєхо — В.Г.Карраско, А.А.Гальярдо (Іспанія).

ФРАНЦІЯ: Купе, Абідаль, Галлас, Клер, Тюрам, Макелеле, Малуда, Тулалан, Насрі (Діарра, 81), Рибері, Анелька (Сіссе, 77). Тренер: **Раймон Доменек.**

УКРАЇНА: Шовковський, Несмачний, Єзерський (Левченко, 78), Русол, Чигринський, Гай, Тимощук, Гусєв, Михалик, Калиниченко (Ротань, 64), Воронін (Воробей, 72). Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Рибері (57), Анелька (71).

Попередження: Галлас (78) — Тимощук (85).

Матч № 5 (135)

08.08.2007 — УКРАЇНА — УЗБЕКИСТАН — 2:1 (1:0). ТМ. Київ. Стадіон «Динамо» імені Валерія Лобановського. 5500 глядачів. Арбітри: В.Банар — С.Трофан, В.Горбатов (Молдова).

УКРАЇНА: П'ятов, Несмачний, Кучер, Єзерський, Русол (Гусєв, 46), Шевченко (Воробей, 55), Даниловський (Шелаєв, 46), Михалик (Грицай, 46), Назаренко, Калиниченко (Ротань, 62), Гладкий (Воронін, 46). Тренер: **Олег Блохін.**

УЗБЕКИСТАН: Нестеров, Хайр. Каримов, Суюнов, Гафуров, Байрамов, Хасанов (Соломін, 46), Карпенко (Гейнрих,58), Хам. Каримов (Хашимов, 55), Шацьких (Бакаєв, 46), Кападзе, Іномов. Тренер: **Рауф Інлєєв.**

Голи: Гладкий (30), Ротань (65) — Гейнрих (90+2).

Матч № 6 (136)

08.09.2007 — ГРУЗІЯ — УКРАЇНА — 1:1 (0:1). ЧЄ(в). Тбілісі. Стадіон «Динамо» імені Бориса Пайчадзе. 35000 глядачів. Арбітри: А.Хаммер — Ф.Крело, К.Хольтген (Люксембург).

ГРУЗІЯ: Ломая, Каладзе, Цкитішвілі, Іашвілі (Кенія, 61), Джакобія (Сірадзе, 61), Асатіані, Гвиніанідзе, Ментешашвілі (Татанашвілі, 78), Марцваладзе, Сулаквадзе, Деметрадзе. Тренер: **Клаус Топмеллер.**

УКРАЇНА: Шовковський, Кучер, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Шелаєв (Гладкий, 90), Гусєв, Воронін (Калиниченко, 71), Ротань (Гай, 79), Назаренко. Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Сірадзе (87) — Шелаєв (7).

Попередження: Іашвілі (51), Цкитішвілі (64) — Ротань (68).

Матч № 7 (137)

12.09.2007 — УКРАЇНА — ІТАЛІЯ — 1:2 (0:1). ЧЄ(в). Київ. НСК «Олімпійський». 41000 глядачів. Арбітри: Х.Вебб — П.Кіркуп, Ф.Шарп (Англія).

УКРАЇНА: Шовковський, Кучер, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Шелаєв, Гусєв (Милевський, 88), Гай, Назаренко (Гладкий, 69), Калиниченко (Воронін, 60). Тренер: **Олег Блохін.**

ІТАЛІЯ: Буффон, Пануччі, Каннаваро, Барцальї, Ді Натале, Амброзіні, Якінта (Квальярелла, 86), Каморанезі (Оддо, 78), Дзамбротта, Перротта (Аквіалані, 68), Пірло. Тренер: **Роберто Донадоні.**

Голи: Шевченко (71) — Ді Натале (41, 77).

Попередження: Русол (88) — Каннаваро (28), Перротта (47).

Матч № 8 (138)

13.10.2007 — ШОТЛАНДІЯ — УКРАЇНА — 3:1 (2:1). ЧЄ(в). Глазго. Стадіон «Хемпден Парк». 51336 глядачів. Арбітри: П.Вінк - П.Герітсен, А.Брінк (Голландія).

ШОТЛАНДІЯ: Гордон, Хаттон, Г.Нейсміт, Макманус, Уейр, Фергюсон, Пірсон, Маккаллох (Дейллі, 60), Міллер, Браун (Мелоні, 76), Макфадден (О,Коннор, 81). Тренер: **Алекс Макліш.**

УКРАЇНА: Шовковський, Несмачний, Кучер, Тимощук (Шелаєв, 73), Єзерський, Шевченко, Гусєв (Ротань, 46), Воронін, Чигринський, Воробей (Назаренко, 62), Гладкий. Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Міллер (4), Маккаллох (10), Макфапдден (68) — Шевченко (24).

Попередження: Фергюсон (45+4), Міллер (72), О,Коннор (89) — Несмачний (3), Шевченко (15), Воробей (37), Ротань (70).

Матч № 9 (139)

17.10.2007 — УКРАЇНА — ФАРЕРИ — 5:0 (3:0). ЧЄ(в). Київ. НСК «Олімпійський». 8000 глядачів. Арбітри: Х.Яков — Е.Етельман, Ш.Нахміас (Ізраїль).

УКРАЇНА: П'ятов, Несмачний, Тимощук (Грицай, 69), Русол, Гусєв (Воробей, 62), Воронін, Чигринський, Гай, Назаренко, Калиниченко, Гладкий (Милевський, 46). Тренер: **Олег Блохін.**

ФАРЕРИ: Міккельсен, Давидсен, Даніельсен, Й.Якобсен, Р.Якобсен, Томассен (Т.Хансен,8), Самуельсен, К.Якобсен (Торліфссон, 89), О.Хансен, Хольст (Флотум, 75), Е.Хансен. Тренер: **Йогван Мартін Ольсен.**

Голи: Калиниченко (40,49), Гусєв (43,45), Воробей (64).

Матч № 10 (140)

17.11.2007 — ЛИТВА — УКРАЇНА — 2:0 (1:0). ЧЄ(в). Каунас. Стадіон імені Дарюса і Гіренаса. 2800 глядачів. Арбітри: Д.Малкольм — Д.Макдауелл, П.Манн (Північна Ірландія).

ЛИТВА: Карчемарскас, Станкявичюс, Дедура, Скерла, Жвиргждаускас, Савенас, Данилявичюс (Величка, 82), Янкаускас (Калонас, 90), Паулаускас, Климавичюс, Папецкис (Моринас, 17). Тренер: **Альгімантас Любинскас.**

УКРАЇНА: Шовковський (П'ятов, 44), Тимощук, Єзерський, Шевченко, Шелаєв (Назаренко, 72), Гусєв, Воронін (Милевський, 69), Чигринський, Ротань, Ващук, Гай. Тренер: **Олег Блохін.**

Голи: Савенас (41), Данилявичюс (67).

Попередження: Климавичюс (66), Данилявичюс (74) — Шевченко (81).

Матч № 11 (141)

21.11.2007 — УКРАЇНА — ФРАНЦІЯ — 2:2 (1:2). ЧЄ(в). Київ. НСК «Олімпійський». 14000 глядачів. Арбітри: Т.Х.Овребо — Ш.А.Холен, Е.Рестад (Норвегія).

УКРАЇНА: П'ятов, Романчук (Єзерський, 81), Федоров, Тимощук, Шевченко, Гусєв (Милевський, 90+1), Воронін (Шелаєв, 85), Ротань, Ващук, Гай, Грицай. Тренер: **Олег Блохін.**

ФРАНЦІЯ: Фрей, Абідаль, Галлас, Макелеле, Бензема (Насрі, 46), Гову, Анрі, Клерк, Тюрам, Л.Діарра, РІбері (Бен Арфа, 89). Тренер: **Раймон Доменек.**

Голи: Воронін (14), Шевченко (46) – Анрі (20), Гову (34).

Попередження: Гай (84) – Гову (53).

Чемпіонат Європи – 2008
Відбірковий турнір
Група «В»

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Італія	**12**	**9**	**2**	**1**	**22-9**	**29**
2. Франція	**12**	**8**	**2**	**2**	**25-5**	**26**
3. Шотландія	12	8	0	4	21-12	24
4. УКРАЇНА	12	5	2	5	18-16	17
5. Литва	12	5	1	6	11-13	16
6. Грузія	12	3	1	8	16-19	10
7. Фарери	12	0	0	12	4-43	0

ПІДСУМКИ РОКУ

Річний баланс збірної

по полях

Поле	І	В	Н	П	М	О
Своє	5	3	1	1	11-5	10
Чуже	6	1	2	3	5-9	5
Разом	**11**	**4**	**3**	**4**	**16-14**	**15**

за статусом

Ранг матчів	І	В	Н	П	М	О
ЧЄ	9	3	2	4	13-12	11
ТМ	2	1	1	0	3-2	4
Разом	**11**	**4**	**3**	**4**	**16-14**	**15**

КАПІТАНИ

	І	В	Н	П	М	О
Андрій ШЕВЧЕНКО	8	2	3	3	9-12	9
Олександр ШОВКОВСЬКИЙ	2	1	0	1	2-2	3
Анатолій ТИМОЩУК	1	1	0	0	5-0	3
Разом	**11**	**4**	**3**	**4**	**16-14**	**15**

СУПЕРНИКИ

Збірна країни	І	В	Н	П	М	О
Фарери	2	2	0	0	7-0	6
Литва	2	1	0	1	1-2	3
Франція	2	0	1	1	2-4	1
Узбекистан	1	1	0	0	2-1	3
Грузія	1	0	1	0	1-1	1
Ізраїль	1	0	1	0	1-1	1
Італія	1	0	0	1	1-2	0
Шотландія	1	0	0	1	1-3	0
Разом	**11**	**4**	**3**	**4**	**16-14**	**15**

ЗАГАЛЬНИЙ БАЛАНС ЗБІРНОЇ (1992 – 2007 рр.)

по роках

Рік	І	В	Н	П	М	О
1992	4	0	2	2	3-6	23
1993	6	3	1	2	8-8	10
1994	9	2	3	4	8-9	9
1995	7	3	0	4	8-13	9
1996	6	3	1	2	12-9	10
1997	10	5	3	2	9-7	18
1998	5	4	0	1	12-4	12
1999	11	3	7	1	11-6	16
2000	5	3	0	2	6-7	9
2001	13	3	7	3	14-13	16
2002	10	3	3	4	10-12	12
2003	10	2	4	4	8-11	10
2004	10	3	4	3	11-10	13
2005	10	6	3	1	12-5	21
2006	14	8	3	3	26-11	27
2007	11	4	3	4	16-14	15
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

за місяцями року

Місяць	І	В	Н	П	М	О
лютий	8	1	5	2	7-7	8
березень	17	6	5	6	12-17	23
квітень	11	5	3	3	12-12	18
травень	8	4	1	3	14-10	13
червень	23	9	8	6	26-19	35
липень	1	0	0	1	1-2	0
серпень	15	8	3	4	25-14	27
вересень	20	7	6	7	25-24	27
жовтень	26	13	8	5	37-22	47
листопад	12	2	5	5	15-18	11
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

по полях

Поле	І	В	Н	П	М	О
Своє	59	29	21	9	94-49	108
Чуже	69	21	20	28	67-83	83
Нейтральне	13	5	3	5	13-13	18
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

за статусом

Ранг матчів	І	В	Н	П	М	О
Чемпіонати світу	41	19	14	8	49-36	71
Чемпіонати Європи	42	16	13	13	56-48	61
Товариські матчі	52	18	16	18	62-53	70
Міжнародні турніри	6	2	1	3	7-8	7
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

ТРЕНЕРИ

Тренер	І	В	Н	П	М	О
Олег Блохін	46	21	14	11	65-40	77
Йожеф Сабо	34	16	12	6	47-26	60
Леонід Буряк	19	5	6	8	18-23	21
Валерій Лобановський	18	6	7	5	20-20	25
Олег Базилевич	11	4	3	4	13-14	15
Анатолій Коньков	7	3	0	4	8-13	9
Віктор Прокопенко	3	0	1	2	2-5	1
Микола Павлов	3	0	1	2	1-4	1
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

КАПІТАНИ

Гравець	І	В	Н	П	М	О
Олег Лужний	39	13	16	10	50-45	55
Андрій Шевченко	35	13	12	10	41-39	51
Олександр Головко	14	4	5	5	14-15	17
Юрій Калитвинцев	12	7	2	3	16-10	23
Олександр Шовковський	10	5	2	3	13-5	17
Анатолій Тимощук	5	3	1	1	13-2	10
Сергій Беженар	5	2	2	1	6-6	8
Юрій Максимов	4	2	1	1	3-3	7
Андрій Гусин	3	2	1	0	3-1	7
Ігор Кутєпов	3	2	0	1	4-3	6
Владислав Ващук	1	0	1	5-4	3	
Сергій Дірявка	2	0	0	2	0-3	0
Геннадій Литовченко	1	1	0	0	3-0	3
Олексій Михайличенко	1	0	1	0	1-1	1
Сергій Третяк	1	0	1	0	0-0	1
Євген Драгунов	1	0	0	1	1-2	0
Сергій Ребров	1	0	0	1	0-1	0
Юрій Шелепницький	1	0	0	1	1-3	0
Ігор Петров	**1**	**0**	**0**	**1**	**0-2**	**0**
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

«Гвардійці»	Матчів
Олександр Шовковський	83
Андрій Шевченко	79
Сергій Ребров	75
Анатолій Тимощук	74
Андрій Гусин	71
Андрій Воробей	66
Андрій Несмачний	64
Владислав Ващук	63
Олександр Головко	58
Сергій Попов	54
Олег Лужний	52
Андрій Воронін	51
Олег Гусєв	45
Андрій Русол	39
Юрій Дмитрулін	39
Володимир Єзерський	37
Олег Шелаєв	36
Максим Калиниченко	35
Руслан Ротань	32

Бомбардири	Голів
Андрій Шевченко	36
Сергій Ребров	15
Андрій Воробей	9
Андрій Гусин	9
Тимерлан Гусейнов	8
Максим Калиниченко	7
Віктор Леоненко	6
Руслан Ротань	6
Олег Гусєв	6
Андрій Воронін	6
Олексій Бєлик	5
Юрій Максимов	5
Сергій Попов	5
Олександр Мелащенко	3
Сергій Скаченко	3
Сергій Коновалов	3
Сергій Назаренко	3
Геннадій Зубов	3
Андрій Русол	3

ВОРОТАРІ

Воротар	І	СІ	ПМ
Олександр Шовковський	83	43	64
Олег Суслов	12	4	15
Віталій Рева	9	3	10
Максим Левицький	8	4	10
Дмитро Тяпушкін	7	1	11
Валерій Воробйов	6	4	2
Дмитро Шутков	5	3	4
Богдан Шуст	4	3	1
Олександр Помазун	4	1	4
Андрій П'ятов	4	1	4
Ігор Кутєпов	4	1	6
В'ячеслав Кернозенко	1	5	
Юрій Вірт	2	2	0
Ілля Близнюк	2	1	1
Максим Старцев	2	1	1
Володимир Савченко	2	0	3
Андрій Ковтун	2	0	4
Сергій Перхун	1	1	0

Примітка: І – загальна кількість проведених ігор; СІ – кількість «сухих» ігор; ПМ – кількість пропущених м'ячів.

СУПЕРНИКИ

Збірна країни	І	В	Н	П	М	О
Вірменія	8	5	3	0	17-8	18
Грузія	8	5	3	0	14-5	18
Литва	6	4	0	2	11-8	12
Італія	6	0	1	5	2-12	1
Білорусь	5	2	2	1	6-4	8
Хорватія	5	1	1	3	3-10	4
Франція	5	0	3	2	2-5	3
Албанія	4	3	1	0	6-2	10
Північна Ірландія	2	2	0	3-1	8	
Греція	4	2	1	1	4-2	7
Туреччина	4	1	1	2	5-4	4
Ізраїль	4	0	3	1	2-3	3
Словенія	4	0	2	2	4-6	2
Німеччина	4	0	2	2	2-7	2
США	3	2	1	0	3-1	7
Болгарія	3	1	2	0	3-2	5
Данія	3	1	1	1	2-2	4
Польща	3	0	1	2	3-6	1
Іспанія	3	0	1	2	3-8	1
Румунія	3	0	0	3	1-7	0
Фарери	2	2	0	0	7-0	6
Андорра	2	2	0	0	6-0	6
Естонія	2	2	0	0	4-0	6
Казахстан	2	2	0	0	4-1	6
Латвія	2	2	0	0	2-0	6
Азербайджан	2	1	1	0	6-0	4
Лівія	2	1	1	0	4-1	4
Росія	2	1	1	0	4-3	4
Молдова	2	1	1	0	3-2	4
Ісландія	2	1	1	0	2-1	4
Норвегія	2	1	1	0	1-0	4
Шотландія	2	1	0	1	3-3	3
Португалія	2	1	0	1	2-2	3
Японія	2	1	0	1	1-1	3
Уельс	2	0	2	0	2-2	2
Словаччина	2	0	2	0	2-2	2
Македонія	2	0	1	1	0-1	1
Угорщина	2	0	0	2	2-5	0
Південна Корея	2	0	0	2	0-3	0
Англія	2	0	0	2	0-5	0
Коста-Ріка	1	1	0	0	4-0	3
Саудовська Аравія	1	1	0	0	4-0	3
Люксембург	1	1	0	0	3-0	3
Югославія	1	1	0	0	2-0	3
Сербія і Чорногорія	1	1	0	0	2-1	3
Узбекистан	1	1	0	0	2-1	3
Туніс	1	1	0	0	1-0	3
ОАЕ	1	0	1	0	1-1	1
Швейцарія	1	0	1	0	0-0	1
Кіпр	1	0	0	1	3-4	0
Мексика	1	0	0	1	1-2	0
Іран	1	0	0	1	0-1	0
Разом	**141**	**55**	**44**	**42**	**174-145**	**209**

Підготував Василь ГНАТЮК.

З перших уст

Олександр ГЛАДКИЙ:
ЗА ЧЕСТЬ УКРАЇНИ ГРАТИМУ НА ВСІ СТО ПРИ БУДЬ-ЯКОМУ ТРЕНЕРІ

Нещодавно Олексія Михайличенка призначили головним тренером національної збірної України. До цього він тренував молодіжну команду. Ми звернулися за коментарем з приводу призначення нового головного тренера до футболіста, котрий тренувався під орудою Михайличенка в молодіжці й в перспективі може міцно зайняти місце основного нападника головної команди України.

— Олександре, на вашу думку, чи зможе Олексій Михайличенко повністю розкритися як тренер у складі національної збірної?

— Олексій Михайличенко поважав себе, ще в той час, коли був гравцем. А вже будучи тренером, він всім довів, що теж чогось вартий. Про це свідчить звання срібного призера чемпіонату Європи серед молодіжних команд у 2006 році. Як на мене, то він вже доріс до рівня тренера національної збірної й зможе себе реалізувати на цьому посту.

— У «Шахтарі» ви тренуєтеся під керівництвом румунського фахівця Мирчі Луческу. Були чутки, що національну збірну може очолити іноземний фахівець. На вашу думку, це було б правильно?

— Я гадаю, що в Україні вчинили правильно, коли головним тренером національної команди призначили українця. Тренувати збірну та клуб — це зовсім різні речі. Тим паче, в нашій країні є багато своїх фахівців.

— Особисто вам буде легше грати в національній збірній, якщо головним тренером буде Олексій Михайличенко?

— Я не можу сказати, що при цьому тренері мені буде легше грати в збірній, а при іншому — гірше. Я виступаю, перш за все, за честь своєї країни. Тому при будь-якому тренері я завжди намагатимуся викладатися на всі сто відсотків.

— Крім Олександра Гладкого та Дмитра Чигринського, кого з молодіжної збірної Олексій Михайличенко може взяти до національної?

— Я не буду називати конкретні прізвища гравців, бо не хочу когось образити. В молодіжній збірній є багато хороших футболістів, і вони цілком могли б грати за національну команду, їм просто треба дати шанс.

— Олександре, які шанси в національної збірної у відбірковій групі до чемпіонату світу 2010 у компанії з Хорватією, Англією та Білоруссю?

— Так, група у нас не з легких. Проте я думаю, що нам до снаги потрапити на чемпіонат світу. Всі пам'ятають, що минулого відбіркового циклу до чемпіонату світу в нас також була складна ситуація, а ми все одно потрапили на чемпіонат і дійшли до чвертьфіналу.

— До речі, в донецькому «Шахтарі» грає хорват Даріо Срна, який є основним гравцем збірної Хорватії, він на тренуваннях не ділиться секретами збірної?

— Ми лише жартуємо на цю тему (**сміється**). Думаю, що більш конкретно ми вже поговоримо після матчу Україна – Хорватія.

Юлія КРИВЕНКО.

«Кримтеплиця»

Олександр ВАСИЛЬЄВ:

У НОВИЙ РІК ІЗ НОВИМИ НАДІЯМИ

Президент «Кримтеплиці» про рік минулий і новий, про зміни тренерського штабу та перспективи завтрашнього дня.

— Олександре Модестовичу, яким був минулий рік для «Кримтеплиці»?

— Якщо говорити про підприємство, то він був знаковим: ми відзначили 10 років новітньої історії СТОВ «Кримтеплиця». Урожай овочів цього року був рекордним – 9 тис. 260 тонн, та й за обсягом реалізації продукції теж був встановлений новий рекорд. Головне, що нам вдалося зробити, це ввести в експлуатацію ще три гектари нових теплиць, сподіваюся, що в 2008 році нам вдасться досягти такого урожаю овочів, про який давно мріємо, – 10 тис. тонн. Упроваджено кілька новинок – так, нами придбана машина, яка дозволила вийти на новий рівень сортування наших томатів, встановлені новітні голландські котельні установки. Тепер ми вийшли на оптимальний рівень використання природного газу, що дорожчає з місяця в місяць. Цього року процес впровадження нових технологій буде продовжений, і наше завдання – провести реконструкцію розсадного відділення площею близько одного гектара. Це дозволить нам у майбутньому одержати ще якіснішу продукцію, адже хороша розсада – запорука хорошого урожаю.

— Але все-таки хотілося б поговорити про футбол. Торік очікувань було багато, а вийшло те, що ми бачимо: команда з трійки лідерів скотилася зрештою на дев'яте місце...

— Так, ви маєте рацію, очікувань було багато: завданням на перше коло було третє-четверте місце. Але, на жаль, ми переоцінили наші можливості, в якийсь момент всім – і керівництву, й тренерському штабу, і футболістам – здалося, що ми, як мовиться, Бога схопили за бороду. Команда не була готова до лідерства, перш за все, психологічно. Але ми вчасно зробили висновки, провели деякі організаційні перестановки, і я сподіваюся, що такого більше не повториться.

— Кінець минулого року в футбольній Європі був ознаменований епідемією тренерських замін. Ось і «Кримтеплицю» спіткала ця доля. У який момент президент клубу вирішив замінити тренерський штаб?

— У кожного тренера є своя межа потенційних можливостей. Це та планка, вище за яку він не в змозі вже або ще стрибнути. А час диктує пошук нових ідей, думок, те, що можна було використовувати раніше, тепер не підходить. Якщо тренер не вживає негайних заходів, то починається застій – команда показує результати нижче за свої можливості. Ось саме цього, застою, на мій погляд, і треба побоюватися. Ми не розлучаємося з тренерами з якоїсь особистої примхи, просто в один прекрасний момент вирішуємо, що треба змінювати наставника. Це болісний процес, рішення про зміну наставника доводиться приймати тоді, коли вже розумієш, що інакше просто неможливо.

— Плани підготовки команди залишаються приблизно такими ж, як і минулого року?

— Так, за винятком, що колосальну роботу щодо пошуку нових гравців ми провели ще торік, встигнувши на турнірах Кубка мера і Кубка «Кримтеплиці» переглянути і примітити ряд гравців. З 8 по 14 січня був проведений перший збір на нашій базі, потім поїдемо в Лівадію, де два тижні проходитиме втягуючий збір. Ну, а потім ще 14 днів команда проведе в Туреччині, де, сподіваюся, нам вдасться провести серію спаринг-матчів.

— Думаю, не помилюся, якщо скажу, що в другому колі ви поставите завдання повернутися в п'ятірку лідерів?

— Так, звичайно! Ми багато втратили минулого року, і тепер доведеться підніматися вгору. Але я б хотів, щоб наші уболівальники розуміли, що на нинішньому етапі ми не ставимо надзавдання – завоювати путівку до вищої ліги. Про це говорити зарано. Наше завдання – омолодити склад, привернути якомога більше молодих (17 і 18-річних) хлопців, щоб вони виросли до рівня команд вищої ліги саме в нашій команді. Сьогодні ми продовжуємо пошук молодих талантів, шукаємо їх навіть у Росії. Є вже напрацювання і конкретні результати. Скоро ми про них повідомимо. Але все-таки при цьому ми ставимо завдання – бути на третій-четвертій позиції в турнірній таблиці. Це той рівень, який нам дозволить бути на очах у футбольних фахівців.

— Чи буде збільшення бюджету клубу в році, що настав?

— Загалом, ми не плануємо цього робити. На сьогодні, повірте, рівень витрат цілком пристойний, щоб команда була в п'ятірці найкращих. Та й, як показує практика, в першій лізі між ступенем фінансування клубу й результатами, які він показує, немає прямої залежності. Навіть при дуже високих зарплатах гравців не буде перемог, якщо в команді немає єдиного духу, згуртованості, якщо психологія переможця не буде в кожного футболіста.

— Ваші побажання нашим уболівальникам у новому році.

— Хотілося б почати з поздоровлення працівників нашого підприємства, адже вони – велика частина наших фанатів. Прийміть мої найкращі побажання, повірте, що, як і раніше, керівництво підприємства робитиме все, щоб співробітники були захищені від соціальних та економічних потрясінь. Добиватимемося результату — тоді будуть і хороші зарплати. Але всього ми можемо досягти тільки разом!

Нашим уболівальникам хочу побажати в новому році також всього найкращого, хай вони не ображаються на команду, якщо вона показує не зовсім хороший футбол. Повірте, в наступному матчі вона постарається перед вами реабілітуватися. Хочу висловити мою вдячність найвідданішим уболівальникам команди, тим, хто вірив у неї в найважчі періоди. Приходьте на футбол і приводіть своїх рідних, близьких, друзів. Нам дуже потрібна ваша підтримка! Хай здійсняться ваші мрії і над всіма нами буде прекрасне кримське сонце і хай нас ніколи не полишає гордість за те, що ми живемо в найкрасивішому куточку планети під назвою Крим і називаємо себе кримчанами!

Армен ПЕТРОСЯН.

Репортаж

ЯК У БОРОДЯНЦІ ФУТБОЛІСТА ВШАНУВАЛИ

Київщина відсвяткувала 85-річчя Віктора Жиліна

Навіть січневий мороз не відлякав залюблених у народну гру людей: минулої суботи всі футбольні дороги вели до бородянського спорткомплексу «Борекс». Їхали туди ледь не з усієї України. А вітальні телеграми та телефонні дзвінки поспішали і з-за кордону. Привід був неабияким: ювілей патріарха вітчизняного футболу!

Віктор Степанович Жилін, а мова, звісно, про нього, став 85-річним уже минулої середи. Вітували його в тісному колі рідні, близькі та найближчі учні. Сам ювіляр ознаменував історичний для себе день значно тривалішою, ніж зазвичай, прогулянкою з улюбленим собакою: земляка і, до речі, почесного громадянина Бородянки сердечно здоровили майже всі перехожі. Опівдні до затишної квартири на центральній вулиці містечка завітали й офіційні гості: перший заступник голови Бородянської райдержадміністрації Ярослав Гнатишин і начальник райспортвідділу Петро Саханда. Звісно, не з порожніми руками. Ветеран святкову чарку хіба що пригубив. «Маю бути в чудовій формі й суботнього дня, — нагадав. І запевнив: – Можете й не сумніватися — таки буду!»

А тим часом оргкомітет свята верстав його програму. Дійство, як і бажав ювіляр, мало початися футбольним турніром. «Я не гарантую, що будуть Пеле, Блохін і Шевченко – вони, на жаль, нині далеко від України, однак усі найдостойніші симпатики народної гри столиці та Київщини до Бородянки прийдуть за будь-якої погоди», — наголосив Микола Горовий, начальник обласного управління з питань фізичної культури і спорту. Він, ще працюючи в Іванкові, не раз і не два змагався з командами Жиліна, життєві та фахові уроки якого засвоїв на все життя.

На бездоганно підготовлений Олександром Лєхном і його помічниками майданчик із штучним газоном вийшли чотири команди. Київщину представляла збірна обласної державної адміністрації. Київ – державні службовці Святошина. Натомість господарі, тішачись правдивою славою футбольного центру всеукраїнського масштабу, задіяли одразу дві команди – відкритого акціонерного товариства «Борекс» і райдержадміністрації. Судили безкомпромісні футбольні баталії Олександр Романьков і внук ювіляра – Вадим Жилін.

«Жилін ніколи не грав у піддавки, тож і ми прагнемо лише перемоги», - заявив ще до стартового свистка лідер заводської команди Віталій Пилипенко, президент концерну «Борекс» і президент Всеукраїнської футбольної асоціації студентів на громадських засадах. І таки грянув футбольний бій! Бородянські держслужбовці, очолювані колишнім учнем ювіляра, а нині начальником райвідділу надзвичайних ситуацій Анатолієм Демченком, виявились гідними опонентами старших за рангом колег, однак поступилися в упертій боротьбі з рахунком 4:7. У переможців відзначився стрілецьким «покером» Олександр Некрутенко. Та переломними стали аж два голи першого заступника губернатора Віктора Вакараша. Один з них, проведений прямим ударом після слаломного проходу майже через увесь майданчик, міг би бути окрасою й змагань професіоналів. Інший напівфінал виграли заводчани, найпалкішими уболівальниками яких були гендиректор Сергій Сергеєв і голова профкому Григорій Панчук. А героєм змагання зі святошинцями став Пилипенко: його віртуозний гол і технічна передача в стилі неперевершеного Володимира Мунтяна змусили гаряче зааплодувати й дворазового чемпіона Союзу Анатолія Шепеля.

Третіми призерами фінішували святошинці, очолювані братами Михайлом і Борисом Сагалаковими. А вирішальний матч, на втіху місцевих уболівальників, виграли ветерани «Борекса». Хоча Вакараш, активно підтриманий віртуозним Валерієм Золотухіним, а також мобільними Петром Захарченком, Олександром Миколайчуком і безстрашним голкіпером Олегом Куценком, зробили все, щоб не розтринькати слави фіналіста. Пилипенко з партнерами, серед яких виокремлювались Ігор Жабченко, Степан Матвіїв, Ігор Домченко та воротар Артем Черненко, таки довели матч до перемоги – 4:2. Смію стверджувати: на радість ювіляра, справжнього патріота Бородянки. Проте мудрий і дипломатичний пан Віктор уміло приховав іскринки радості в привітних для кожного без винятку очах...

А символічний третій тайм, як завше на бородянській землі – щирий і щедрий, обернувся на теплий і приємний для всіх екскурс у минуле. «Ви – наша гордість і найкращий зразок для наслідування!» – запевнили Віктора Жиліна керівники Бородянщини – Ігор Кунець, голова райдержадміністрації, та Василь Котенко, голова райради. Віктор Вакараш, вручивши ювілярові Почесну грамоту облдержадміністрації, підписану Вірою Ульянченко, та численні пам'ятні дарунки, наголосив: «Маємо бути гідними нашого великого земляка і в спорті, і в пропаганді здорового способу життя, і в ставленні до своїх обов'язків».

Ігор Домченко вручив Жиліну відзнаки і дарунки Національної федерації футболу. Анатолій Шепель, учень ювіляра і директор дитячо-юнацької футбольної школи «Динамо», – іменну футболку київського суперклубу з історичним номером 85. Здоровили футбольного патріарха бородянці та подоляни, кияни та поліщуки, вітальні телеграми надійшли з російського Санкт-Петербурга, де більш як півстоліття тому Жилін був найвлучнішим стрільцем «Зеніта», і зі столичного Печерська, керівники та ветерани якого й досі вважають бородянця з більш як чвертьстолітнім стажем своїм земляком...

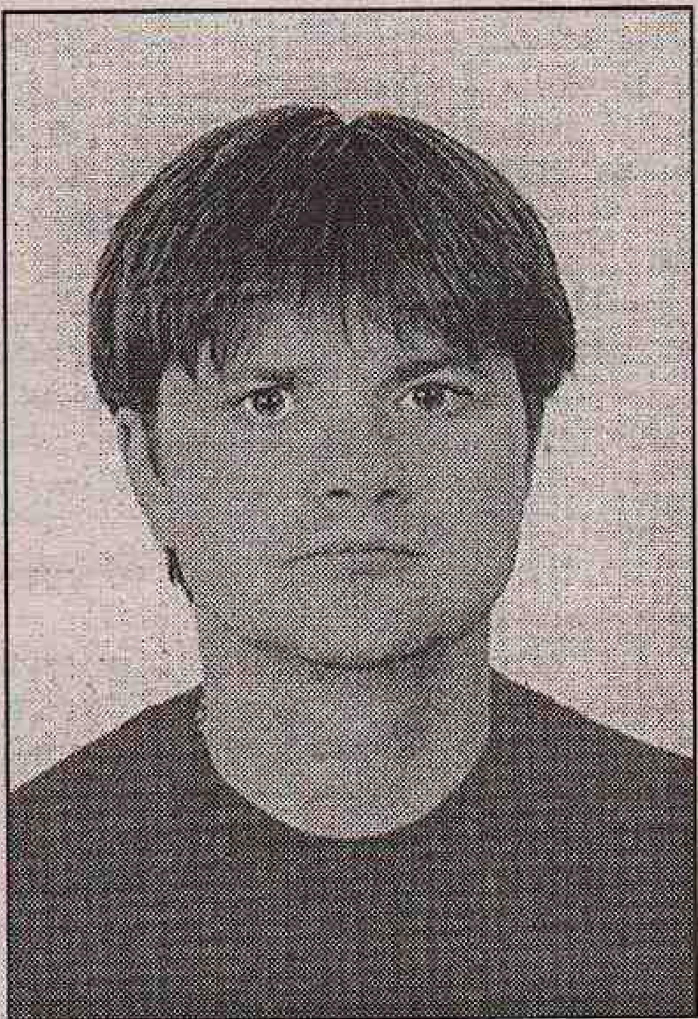
«Ви відкрили мені шлях у великий футбол і стали найважливішим життєвим і фаховим наставником!» – зізнався Степан Матвіїв, тренер авторитетної в спортивних колах України «Княжої» зі Щасливого. А всі присутні, щиро й одностайно, побажали Віктору Жиліну зустріти в здоров'ї та радості сотий ювілей.

Валерій ВАЛЕРКО.

«Арсенал» (Біла Церква)

Олег НАДУДА:

НАПАДНИКАМИ ЗАЛИШИВСЯ НЕЗАДОВОЛЕНИЙ

«Каноніри» лише цього сезону дебютували в друголіговій сім'ї. Проте вже зараз можна сказати, що команда доволі непогана, адже в багатьох матчах вона продемонструвала видовищний футбол і по праву завершила перше коло на гідному, як для дебютанта, шостому місці. Головний тренер білоцерківців прокоментував виступи команди в першому колі цього чемпіонату.

— Якщо брати в цілому, то керівництво та ми результатами першого кола цілком задоволені, **— бере слово Олег Миколайович.** — Від нас ніхто не очікував такого потужного старту. Всі сподівались, що ми будемо так званими «хлопчиками для побиття». Зараз посідаємо шосту сходинку, проте ми не догралі через погодні умови останній матч, тому маємо всі шанси в другому колі повернутись до лідируючої групи. Перед нами стояло завдання зібрати команду, яка через певний час могла б вирішити більш глобальне завдання — підвищення в класі.

— Олеже Миколайовичу, ваші підопічні зіграли з усіма командами. Хто вам найбільше сподобався з суперників «Арсенала»?

— Єдина команда, яка знаходиться на своєму місці, це — «Княжа». Цей клуб недаремно займає першу сходинку в турнірній таблиці. Всі інші, як на мене, рівні за класом. Деякі команди, які знаходяться у верхній частині турнірної таблиці займають не ті позиції, на які заслуговують. Для прикладу візьмемо тернопільську «Ниву». Не розумію, за рахунок чого цей клуб посідає другу сходинку. Напевно, там більш йдуть позафутбольні течії.

— Дайте характеристику виступів своїх підопічних, проаналізувавши гру кожного у першому колі.

— Я не дуже люблю розбирати детально гру кожного виконавця, оскільки все ж таки це команда. Але якщо проаналізувати ігрову модель, то зазначу: по-перше, до нас ставились халатно, оскільки вважали нас зухвалими новачками. Перед чемпіонатом ми за короткий проміжок часу створили команду. Через те, що деякі потенційні новачки вирішили не ризикувати, підписуючи з нами контракти, можливо, ми недостатньо підсилились перед чемпіонатом. Я їх розумію, вони думали, що ми команда одного дня. Гроші є, будемо існувати, ні — знімемось з чемпіонату. Все ж таки я радий, що мені вдалось налаштувати команду на боротьбу, і ми продемонстрували доволі пристойний результат. Приємно, що з кожною грою хлопці додавали, і якщо не брати до аналізу останні два тури з «Нивою» та «Княжою», в яких ми провалились, то, в принципі, результатом я задоволений. Якщо по грі з «Нивою» на нас вплинув позафутбольний фактор і нас підвели деякі виконавці, то в грі з «Княжою» ми поступились за рахунок своїх помилок. Деякі з гравців були не готові виступати на такому рівні.

— За якою ігровою схемою діяли ваші підопічні?

— Здебільшого ми грали 4—4—2 або 4—5—1. В нападі в нас діяли Віталій Сичов або Анатолій Бондаренко, або Костянтин Мурашко.

— Олеже Миколайовичу, на вашу думку, лінія нападу повністю справлялась зі своїми обов'язками?

— Якщо відверто, то грою цієї ланки я незадоволений. Це, напевно, наше слабке місце, яке потребує підсилення. Якщо подивитись на статистичні дані, можливо, ми й небагато, за винятком ігор з «Нивою» та «Княжою», пропустили, але забили ми теж мало. Необхідно гравцям нападу усвідомити, що саме від них вимагається. І зробити все, аби в другому колі наш напад був сильним.

— Яких втрат та придбань зазнала команда?

— Особливих втрат я не бачу. Ми «прибрали» воротаря Білана, бо він погано робив свою справу. Ми так вирішили після гри з «Нивою», оскільки це була провальна гра. Не так провальна по грі, як за позафутбольними справами. Також наші лави залишив Краївський. Підписали контракти з нападником Юрієм Згурою, який грав у вищій лізі в Казахстані, воротарем Артемом Падуном з чернігівської «Десни». Крім того, на перегляді ще перебувають чотири виконавці, доля яких буде вирішена найближчим часом. Прізвищ поки не хочу називати. До нас ще будуть приїжджати на перегляд потенційні новачки. Ми вже зробили собі своєрідну рекламу як футбольну, так і матеріально-технічну. Нам постійно телефонують агенти та пропонують гравців. Ми маємо ще в своєму розпорядженні три місяці на підготовку. Тому плануємо плідно попрацювати на трансферному ринку.

— Які фінансові умови у вашій команді?

— Доволі пристойні, як для клубу другої ліги. Наш президент робить все, аби ми не знали ні в чому потреби. А нам, в свою чергу, необхідно радувати його перемогами.

— Яке завдання поставило перед вами керівництво на цей сезон та на найближче майбутнє?

— Плануємо в цьому чемпіонаті зайняти місце якомога вище і, головне, — створити боєздатний колектив, який вже наступного року міг би боротися за вихід до першої ліги із зубрами друголігових перегонів. Я вважаю, це нам до снаги.

— Кого ви вважаєте головними конкурентами за місце під сонцем наступного сезону?

— Якщо цьогоріч «Княжа» таки здобуде перепустку до першої ліги, то в наступному найвірогіднішими конкурентами будуть «Нива», «Буковина», «Поділля». Можливо, ще з'явиться якась «темна конячка», яка теж втрутиться в боротьбу, та ж «Нива-Світанок».

— Вашими гравцями хтось з більш іменитих клубів зацікавився?

— Особисто до мене ніхто не телефонував. Можливо, хлопці з кимось і ведуть переговори, але до мене ніхто не звертався з цим питанням. У всіх контракти підписані на рік. Президент дійшов висновку, що більше, ніж на сезон, не треба підписувати. А вже після проведеного сезону вирішувати, чи підписувати нову угоду, чи прощатись з гравцем.

— Який план підготовки до другого кола першості?

— Зібрались 9 січня. Щодня двічі тренуємось. Провели спаринг з «Динамо-2», в якому поступились — 0:2. Обидва голи ми пропустили після помилок у першому таймі нашого другого воротаря. Що стосується другого тайму, то в ньому ми перевірили найближчий резерв, а також основний голкіпер, на якого ми робитимемо ставку, Артем Падун, у ньому добре відстояв. Кілька разів його сейви рятували нас від неприємностей. Плануємо зіграти з «Нафкомом» (Бровари). 18 січня стартуємо в Меморіалі Макарова. Відразу після турніру не плануємо поїдемо до Маріуполя, де плануємо зіграти два спаринги. З 5 по 20 лютого їдемо до Аграрного на базу «Кримтеплиці». Щодо планів на березень ми ще розмірковуємо. Можливо, поїдемо туди ж, а можливо, знайдемо інший варіант.

Микола МОСКВІН.

У фокусі

МЕМОРІАЛ ОЛЕГА МАКАРОВА

Тринадцятий сезон. Січень-2008

Зимовий всеукраїнський турнір, ініційований Київською обласною федерацією футболу, покликаний забезпечити команди різного рангу конче необхідною в антракті чемпіонату країни ігровою практикою. Саме на цих змаганнях, до слова — неабияк популярних, уболівальники знайомляться з оновленими колективами. Не дивно, що й футболісти експериментують більше звичайного, бо в розпалі підготовка до турнірів офіційного рангу. Проте й за цих обставин бажання виграти – насправді всесильне...

ІСТОРИЧНИЙ ПАРАД ПЕРЕМОЖЦІВ

Перший тріумфатор турніру, присвяченого пам'яті Олега Макарова, приїхав із Житомира. Мова про тамтешній «Хімік», який виступав у першій національній лізі. Однак то був єдиний випадок, коли головний приз вивезли за межі столичного регіону.

Назагал у дванадцяти попередніх сезонах зафіксовано вісім тріумфаторів. Окрім Житомира, титул найсильнішої команди Меморіалу Макарова стала надбанням Києва — вісім разів і столичної області — тричі. Головний приз гостював у Білій Церкві, Борисполі та Ірпені. Таким є географічний розподіл загальних перемог. А клубний реєстр засвідчує велику перевагу київського «Динамо». Символічно, бо це рідна команда й самого Макарова. Так от, «Динамо-2» тріумфувало в традиційних зимових турнірах аж чотири рази. І ще в одному випадку не знайшлося рівних «Динамо-3». А загальний історичний реєстр переможців має такий вигляд (рік за роком):

1996 — «Хімік» (Житомир), тренер Зая Авдиш.

1997 — «Оболонь» (Київ), Павло Невєров.

1998 — «Динамо-2» (Київ), Олексій Михайличенко.

1999 — «Оболонь-Зміна» (Київ), Олег Федорчук.

2000 — «Оболонь» (Київ), Олег Федорчук.

2001 — «Ригонда» (Біла Церква), Вадим Лазоренко.

2002 — «Динамо-2» (Київ), Володимир Онищенко.

2003 — «Борисфен» (Бориспіль), Олександр Рябоконь.

2004 — «Нафком-Академія» (Ірпінь), Олег Федорчук.

2005 — «Динамо-3» (Київ), Юрій Єськін.

2006 — «Динамо-2» (Київ), Володимир Онищенко.

2007 — «Динамо-2» (Київ), Геннадій Литовченко.

В останні роки, як правило, вирішальні матчі турніру проходять в чудовому динамівському манежі на базі «Конча-Заспа», що в Чапаївці. Там же представники родини Макарових, здебільшого — донька Настя, вручають приз імені легендарного динамівського футболіста найкращому стражеві воріт у чергових зимових перегонах. 2002 року він дістався знаменитому Олександрові Шовковському. Першим цієї відзнаки удостоєно житомирянина Аркадія Баталова. А рекордсменом є Руслан Новиков, якого визнавали найкращим голкіпером 1997 та 2001 років. Цікаво, що представляв переможець різні клуби: спочатку — «Оболонь», потім — «Ригонду».

ДВАДЦЯТЬ ПРЕТЕНДЕНТІВ НА ПРИЗ

Змагальний цикл, що стартує сьогодні о десятій ранку, розрахований на двадцять учасників. Розподілені на чотири рівнозначних групи, вони зіграють одноколові міні-турніри. Після цього боротьба точитиметься за звичною кубковою формулою: чвертьфінал, напівфінал і вирішальний матч, який заплановано на вівторок, 29 січня.

Попередні групи, сформовані з урахуванням інтересів і побажань учасників, мають такий вигляд:

перша — «Динамо-3» (Київ), «Нафком» (Бровари), «Дніпро» (Черкаси), «Арсенал» (Київ), «Арсенал» (Біла Церква);

друга — «Рось» (Біла Церква), ЦСКА (Київ), «Княжа» (Щаслиєве), «Оболонь» (Київ), «Грань» (Бузова);

третя — «Ходак» (Черкаси), збірна глухонімих України, «Антарес» (Обухів), «Зеніт-Ерготак» (Боярка), «Хілд-Любомир» (Ставище);

четверта — «Місто Світла» (Київ), «Євро-біс» (Київ), «Здвижівка» (Бородянський район), «Омікс» (Київ), «Будмайстер» (Київ).

Київські динамівці, ЦСКА та «Нафком» гратимуть на базі «Конча-Заспа», що в пристоличній Чапаївці. Решта команд, як правило, — на стадіоні ЦСКА в столиці. Календарні матчі починатимуться о 10.00, 12.00 і 14.00. Міжігрові паузи, заздалегідь передбачені організаторами, припадають на неділю, 20 січня, та середу, 23-є. Учасниками стикових поєдинків стануть чотири тріумфатори груп, другі призери змагань в двох перших квінтетах, а також переможці додаткових зустрічей між третіми командами двох перших груп і другими — третьої та четвертої відповідно.

25 січня відбудуться додаткові поєдинки, а також два чвертьфінали. Наступного дня буде повністю вичерпано програму чвертьфінальних змагань. 27 січня визначаться фіналісти, котрі після одноденного перепочинку й розігрують головний приз. Як і завжди зимової пори, переважна більшість учасників задіяна в турнірі так званими експериментальними складами: найближчий резерв, органічно доповнений можливими новобранцями, — своєрідний завтрашній день наших улюблених колективів.

Валерій ВАЛЕРКО.

Знайомство зблизька

Олег РАТІЙ:

ГОЛОВНЕ, АБИ РОБОТА НЕ ЗАЛИШАЛАСЬ НЕПОМІТНОЮ

Олег Ратій разом з гравцем «Лідса» Аланом Смітом.

Цей фахівець з когорти тренерів нового покоління, яким ще необхідно стверджуватись. Але, знаючи його характер та амбіції, анітрохи не сумніваюсь, що йому це до снаги. Більше того — якщо він і надалі продовжить зі своїми підопічними — «Гірником-Спортом», сходження в турнірній таблиці, то незабаром в Україні може побільшати на ще одного кваліфікованого тренера. Але доля примхлива штука. Ще десять років тому ніхто й не міг подумати, що відомий гравець і кумир публіки Олег Ратій колись змінить бутси на тренерську лаву. Факт залишається фактом. Йому лише 37, отже все ще попереду. Зараз в «УФ» є привід познайомитися ближче з Олегом Ратієм.

— Олеже Борисовичу, розкажіть, як починалось ваше сходження у футбольній кар'єрі?

— Народився 5 липня 1970 року в місті Харкові. Моїм першим професійним тренером був Борис Тимофійович Шишков. Він і досі працює й виховує молоде покоління. Перші ази футболу пізнавав у спортклубі заводу ХТЗ. Закінчив там же спортивну школу і потрапив у команду майстрів. Після закінчення навчання вступив до Харківського інженерно-будівного інституту. Грав за їхню команду. 1988 року наша збірна посіла четверте місце серед вузів України. Після чотирьох років навчання перевівся до Павлоградського інституту фізичної культури. Чому? Тому що мене запросили в команду майстрів «Маяк» (Харків) і було важко поєднувати навчання з футболом. Тому й довелось перейти на заочне відділення Інституту фізичної культури. Ця команда грала в другій радянській лізі. Провів там один сезон. Потім, вже в незалежній Україні, грав у «Олімпіку» (Харків), який на той час виступав в перехідній лізі. Після того, як відіграв весняну частину чемпіонату в команді, на мене накинули оком селекціонери «Ниви» (Тернопіль). На той час там працював відомий широкому загалу фахівець Леонід Колтун. Проте довгим моє перебування в команді не було, оскільки наставника після кубкової гри зняли, а під концепцію Леоніда Буряка я не підпадав, тому й залишив Тернопіль. Потім грав у «Кристалі» (Чортків), який виступав у першій вітчизняній лізі. Але з певних причин кар'єра в цьому клубі в мене не склалась. Був варіант з «Бережанами», але там годували лише обіцянками, тому вирішив не випробувати долю й залишив команду. Наступним етапом ігрової кар'єри був ФК «Хоростков», який на той час грав на першість серед колективів фізкультури. Цілий рік я відіграв в цій команді. За цей час встиг стати чемпіоном серед сільських команд, а потім все ж таки повернувся до Харкова. З ряду причин до «Металіста» потрапити так і не зумів. Грав в «СБТС» (Суми). Провівши дві кубкові гри та дві в чемпіонаті, приглянувся селекціонерам вищолігового «Кременя». В серпні 1993 року я підписав контракт з кременчукцями. Через два роки в мене розпочався новий виток ігрової кар'єри. Віктор Олександрович Пожичевський, який тоді очолював «Ворсклу», запропонував мені перейти до цього клубу. Перед командою стояло завдання вибороти перепустку до вищої ліги. Приємно, що вдалося впоратися з поставленим завданням. Потім знову повернувся до «Кременя». До речі, тоді була непогана команда. Грали Леонов, Ателькін, Матвеєв, а очолював її Валерій Яремченко. 1997 року Олександр Олександрович Томах запросив у «Металург» (Запоріжжя). В цій команді я відіграв п'ять років. 2002 року я грав в оренді у вищоліговій «Поліграфтехніці» (Олександрія). Після оренди повернувся в розташування запоріжців, проте зрозумів, що тодішній головний тренер Михайло Фоменко не розраховує на мене.

— У 33 роки гріти лаву запасних не завжди хочеться. Який виток далі набрала кар'єра?

— Дійсно, в 33 роки гріти лаву запасних не треба. Та й, до речі, мене запросив до себе у Вінницю Роман Покора, з яким ми раніше співпрацювали. Через півроку керівництво Вінниці вирішило, що тренерський корпус не впорався із завданням і звільнило їх. Та, до того ж, у мене закінчилась оренда, а колишній наставник прийняв «Миколаїв», який тоді перебував на межі вильоту з першої ліги. Ми зуміли продемонструвати характер і з підвалин турнірної таблиці піднялись на десяте місце. Потім знову пограв в ПФК «Олександрія», який на той час очолив Покора, а президентом був Лавренко. Далі грав в чернігівській «Десні», яка теж вирішувала серйозні завдання. Напевно в одній з ігор сподобався Віталію Кварцяному, тож і не забарилось запрошення з вищолігової «Волині». Але кар'єра у Луцьку в мене не склалась, в одному матчі я серйозно травмувався, а саме — розірвав хрестоподібні зв'язки коліна. Ця травма й поставила хрест на моїх активних виступах.

— Повернімось до «металургійного» етапу кар'єри, напевно участь у Кубку УЄФА стала хорошим уроком для вас...

— Участь в єврокубкових баталіях набагато цікавіша, ніж участь у внутрішній першості. Мальтійську «Біркіркару» ми пройшли без проблем, а ось на «Лідсі» зупинились. Хоча в першій грі в Англії зіграли нормально. Чому не пройшли? На мою думку, в нас була коротка лава запасних, а ті, хто на ній сидів, не могли суттєво підсилити гру. Можливо, вплинув елемент невпевненості в своїх діях — що ми можемо пройти англійців.

— За якою тактичною схемою ви тоді грали?

— Чотири оборонці, п'ять півоборонців та Модебадзе на вістрі атак. За такою схемою ми зіграли в Англії, тому Лутков вирішив її не змінювати і в Запоріжжі. Єдиний мінус, це те, що в нас було дуже мало гостроти в атаках. Проте, чесно кажучи, особливого вибору нападників, хто тоді міг допомогти Модебадзе, не було.

— Як далі розпорядилась доля? Куди вас потім занесло?

— Мій хороший друг та колишній одноклубник по «Металурга» Олег Лутков працював в Симферополі з першоліговим «Ігросервісом». В команді один з тренерів пішов, і йому був потрібен помічник. Він мені зателефонував та запропонував спробувати свої сили на тренерському поприщі. Приїхавши до Симферополя, я дав згоду працювати, проте перший місяць був у мене випробувальним. Після закінчення чемпіонату керівництво «Ігросервісу» все ж запропонувало підписати постійний контракт. Але в мене не було тренерської ліцензії. Тож клуб пішов на певні витрати й відправив мене взимку на навчання. Я до цих пір вдячний Андрію Борисовичу Бірюльову за те, що він повністю проплатив мені цю ліцензію. Проте «Ігросервіс» невдало стартував у першій лізі. З чотирьох матчів ми три програли і лише одного разу виграли. Тому весь тренерський корпус за згодою з керівництвом пішов у відставку.

— Все ж повернімось до етапу в «Ігросервісі». З чим пов'язаний невдалий старт команди в першій лізі?

— Вже минуло чимало часу, я все проаналізував і дійшов висновку, що, можливо, вплинув фактор провалу селекційної роботи. А може, дехто з підопічних не розумів наших вимог. Але це моя суб'єктивна думка. Я був лише помічником. Про це краще запитати в колишнього головного тренера Олега Луткова.

— Проте без роботи ви довго не залишались, вже через три місяці очолили комсомольський «Гірник-Спорт». Чи були запрошення з інших клубів?

— Якщо відверто, то були, але не хочу їх афішувати. Я зупинив свій вибір на «Гірнику-Спорті» і нітрохи не шкодую. В приватній розмові з президентом клубу Петром Матвійовичем Каплуном я зрозумів, що він зацікавлений у моїх послугах, і йому вже набридло, що останнім часом комсомольці перебувають на дні турнірної таблиці. Спочатку мене взяли на випробувальний термін до кінця минулого чемпіонату, а вже потім президент вирішив укласти зі мною угоду. Коли прийшов, то, якщо відверто, трохи злякався, оскільки клуб був розбалансований. В останніх десяти турах вони програвали. У хлопців в очах не було необхідного вогника, тож довелось добряче попрацювати над психологією. Вже в першій грі під моєю орудою ми зуміли зіграти вдома внічию. Головне, що за думками спеціалістів, команда психологічно змінилась. Зараз всі налаштовані на максимальний результат, і це добре.

— Олеже Борисовичу, не всі відомі футболісти зупиняють свій вибір на тренерській праці. Чому ви вирішили ступити на цю стежину?

— Якщо я вже вирішив стати тренером, то буду працювати. Що з цього вийде і яку мені даватимуть оцінку спеціалісти, час покаже. Свого часу я зупинив на цьому свій вибір і не жалкую. Дійсно, одні йдуть у суддівство, інші — в бізнес, хтось стає агентом. За складом свого характеру я більше підходжу для тренерської діяльності.

— Напевно, ви не є винятком і колекціонуєте футбольну амуніцію. Якими екземплярами ви пишаєтесь?

— Так, я колекціоную футболки. В моїй колекції футболки моїх друзів — Ателькіна, Матвеєва, з якими я колись грав. Вони мені подарували форму «Шахтаря». Також пишаюсь єврокубковими футболками. В Англії, коли ми грали, я обмінявся зі Смітом. В домашній грі в Запоріжжі я помінявся футболками з Домініком Маттео. Він був капітаном команди, і коли завершився матч, запропонував мені обмінятись. Я погодився. Також я колекціоную вимпели клубів, в яких я грав.

— Від футбольного давайте повернемось до особистого. Розкажіть про свою сім'ю.

— Мою дружину звати Наталією. Познайомились ми в Кременчуку, коли я грав в «Кремені». Ми разом вже тринадцять років. Виховуємо сина Антона, якому 12 років, і доньку Ксенію, якій 3,5 року. Мешкаємо ми в Кременчуку. В сім'ї повне взаєморозуміння. До речі, мої батьки та батьки дружини переживають та вболівають за мене. Коли ми програємо, вони мене всіляко підтримують та намагаються підняти настрій.

— Син пішов по футбольній стежині?

— Намагається. Грає за дитячу команду «Кременя». В «Шкіряному м'ячі» його клуб став чемпіоном Полтавської області. Всі тренери знали, що я був оборонцем, тож і його хотіли зробити оборонцем, але йому подобається грати в нападі. Забиває голи, і йому це подобається. Чесно кажучи, його тренер часто мені телефонує й просить, щоб він прийшов на тренування. Я не втручаюсь у його справи й не збираюсь нікому радити, чи його ставити у склад, чи ні. Єдине, чим я йому допомагаю, так це тим, що він приїжджає на наші тренування й іноді займається з нами.

— Олеже Борисовичу, як ви проводите свій вільний час?

— Чесно кажучи, його дуже мало. Якщо випадає вільна хвилинка, то намагаюсь більше уваги приділити сім'ї. Навіть у відпустці ми разом. Коли був футболістом, ми кожен раз у відпустку їздили відпочивати у теплі краї. Влітку відпочивали в Криму, а взимку — на Кіпрі, в Єгипті, Туреччині. Зараз такої можливості немає, оскільки тренер навіть у відпустці працює. Доводиться постійно телефонувати, домовлятись про спаринги, про потенційних новачків. Слово, весь у роботі.

— Яке ваше життєве та тренерське кредо?

— Моє кредо — намагаюсь завжди говорити людям в очі те, що я про них думаю. Можливо, через це я часто страждав. Я завжди всім висловлюю свою точку зору, відразу без всяких підводних течій. Моє тренерське кредо — необхідно постійно дотримуватись концепції, яку я для себе вибрав. Я не кажу, що я все знаю, мені теж ще необхідно багато чого навчитись, оскільки я ще роблю перші кроки у тренерській праці. Я до кінця буду відстоювати свою точку зору, і не буду йти у когось на повідку.

— Хто з вітчизняних тренерів для вас є прикладом для наслідування?

— У всіх тренерів, у яких пограв, я щось для себе переймав. Дуже цікаво було працювати з Валерієм Яремченком. Він хороший тренер і відмінний психолог. Також вважаю одним із кращих тренерів Олександра Томаха, який свого часу працював у «Металурзі» та «Десні». Я в нього грав у цих клубах. Зараз він працює спортивним директором в «Арсеналі» (Київ). Я досі з ним постійно передзвонююсь та консультуюсь з тих чи інших питань. Підтримую стосунки з тренерами «Металіста» — Мироном Маркевичем та Сергієм Ковальцем. Вони мені дають поради з різних питань, здебільшого — тактичного плану. Непоганим фахівцем вважаю Олега Тарана, з яким співпрацював у «Металурзі». В усіх тренерів, які є для мене прикладом, я намагаюсь для себе взяти щось найкраще та привнести в свою роботу.

— Чи не задумуєтесь ви над тим, аби згодом попрацювати на більш високому рівні?

— Поганий той солдат, який не хоче стати генералом *(сміється)*. Коли я влаштовувався на роботу в один із клубів і заповнював анкету, в якій було питання щодо моїх планів. Написав, що хочу працювати головним тренером в хорошій команді. Це ж саме я сказав психологу, коли спілкувався перед прийняттям на роботу. Але той рівень, на якому я зараз працюю, мене, тренера-початківця, повністю влаштовує.

— Одне із інтернет-видань нещодавно назвало вас одним з найкращих молодих тренерів. Як ви ставитись до цієї оцінки?

— Я вважаю, що це результат моєї роботи. Коли людина на слуху, значить вона щось правильно робить. Зірковості, як такої, після визнання мене одним з найкращих тренерів, у мене немає. Намагатимусь докласти всіх зусиль, аби згодом досягти певних вершин. Головним вважаю, аби було більше порозуміння з футболістами, керівництвом клубу і моя робота ніколи не залишалась непомітною.

Микола МОСКВІН.

КУБОК АФРИКАНСЬКИХ НАЦІЙ

ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ

На днях в Гані стартує двадцять шостий за ліком Кубок африканських націй. Головний форум Чорного континенту — аналог чемпіонату Європи, але в Африці. Турнір відбувається раз у два роки, на відміну від європейських чемпіонатів, у яких різниця між термінами проведення вдвічі більша. Чому раз у два роки, а не як у Європі? Та тому, що так вирішила Африканська футбольна федерація (КАФ).

Не віриться, але Кубок африканських націй старіший за європейський аналог. Перший турнір відбувся в 1957 році, в ньому, щоправда, брали участь лише три збірні – Судан, Єгипет та Ефіопія. Переможцем першого розіграшу став, звісно, Єгипет.

Провівши перший експеримент на «ура», КАФ почав швидко прогресувати й набирати нових членів. Так, у турнірі 1963 року участь брали вже шість збірних. Команди було розбито на дві групи, а в фінал вийшли збірні Гани й Судану. Господарі виграли з рахунком 3:0 і більш ніж на десять років стали головною футбольною силою на Африканському континенті. За цей період вони двічі ставали чемпіонами й двічі займали друге місце. До 1968 року в Африці розіграші проводилися хаотично – то через рік, то через три, і пов'язано це було зі спонтанними рішеннями про проведення кубків.

Надалі ж все стало чітко й зрозуміло. На початку 70-х років вже почав відбуватися відбірний турнір, а інтервал між розіграшами становив два роки. З 1970-го по 1980 рік було проведено шість чемпіонатів, і в кожному з них перемагала нова збірна. Це свідчить про те, що футбол на континенті набував масової популярності.

Фаворити африканського футболу визначилися в середині 80-х. Ними стали Камерун, Єгипет та Нігерія. Саме між цими збірними й вирішувалося, хто домінуватиме в футболі на Чорному континенті. Пальму першості в двох розіграшах з трьох здобули камерунці.

90-ті стали розквітом африканського футболу не лише на своєму континенті, а й у всьому світі. З африканськими збірними почали рахуватися. На ЧС-1990 в Італії вистрілила та ж збірна Камеруну, через чотири роки «темною конячкою» була вже нігерійська збірна, яка в 1/8 фіналу ледь не шокувала всю Італію. У 1998-му реноме континенту, що швидко розвивається, підтримала збірна Сенегалу.

Початок нового тисячоліття можна охарактеризувати, як масову міграцію африканських футболістів до Європи. Причому з різних країн. Чи то була розрекламована Нігерія, чи зовсім ще не обстріляна, здавалося, Гвінея.

НЕ АФРИКАНСЬКІ ПРОБЛЕМИ

Африканська першість вже зараз викликає головний біль у всіх без винятку європейських ліг. Мало того, що Африканська федерація футболу навідріз відмовляється змінити терміни проведення континентального форуму, незважаючи на всі прохання УЄФА, так ще останнім часом почастішали випадки, коли африканці, не отримавши ще спеціального дозволу на виїзд, збирають валізи й вирушають на свою батьківщину. В результаті команди залишаються без цілого ряду гравців основного складу і, отже, національні чемпіонати Європи також втрачають свою привабливість. ФІФА в цій ситуації постає на бік своїх африканських друзів, цілком розсудливо умовляючи європейців тимчасово припиняти свою першість на один місяць. Все б нічого, якби Кубок Африки не співпадав з чемпіонатами світу і Європи.

Найбільших втрат зазнала французька першість. Лише задумайтеся над цифрою — 56 футболістів. В середньому по три гравці з однієї команди. Наприклад, «Ніцца» недораховувалася відразу п'ятьох футболістів, а «Ле Ман», «Тулуза», «Марсель» і «Нансі» — чотирьох.

Услід за Францією йде англійська прем'єр-ліга, яка відправила до Гани 44 футболісти. Найбільше проблем повинно виникнути в національній першості в двох команд — «Челсі» та «Портсмута». Ессьєн, Обі Мікел, Калу, Дрогба — основні гравці «аристократів», без них та ще купи травмованих футболістів лондонцям буде сутужно. «Портсмут» взагалі відпустив найкращих своїх бійців — Утаку, Кану, Мунтарі та Бубу Діопа.

Українські клуби таких втрат явно не відчують. По-перше, лише чотири футболісти (Бангура, Ель Каддурі, Махдуфі та Ессола) вирушать до Гани. А, по-друге, зараз у нас зимове міжсезоння, а по завершенні першості ще буде час набрати чи повернути фізичні кондиції цим гравцям до старту другої частину сезону.

Група «А»
(Гана, Марокко, Гвінея, Намібія)

20.01 Гана — Гвінея
21.01 Намібія — Марокко
24.01 Гвінея — Марокко
24.01 Гана — Намібія
28.01 Гана — Марокко
28.01 Гвінея - Намібія

Безумовний фаворит групи — збірна Гани. З двох причин. Перша: Гана найуспішніше виступила на мундіалі-2006. Лише вона серед африканських збірних подолала груповий етап. Плюс КАН-2008 проходитиме саме в Гані.

Вражає й російське представництво в команді Клода Ле Руа — Іліасу Шилла, Хаміну Драман, Квінсі, який все-таки отримав дозвіл виступати за цю збірну, а також Баффур Гьян. У збірній лише одна вагома втрата — відсутність Стефана Аппіа — він травмований. Зате з таким класним футболістом, як Майкл Ессьєн, будь-які подвиги здійснити неважко.

Українському вболівальнику, насамперед, ця група цікава тому, що ми зможемо спостерігати за грою динамівців Бангура та Ель Каддурі та харків'янина Махдуфі.

Група «В»
(Нігерія, Кот д'Івуар, Малі, Бенін)

21.01 Нігерія — Кот д'Івуар
21.01 Малі — Бенін
25.01 Кот д'Івуар — Бенін
25.01 Нігерія — Малі
29.01 Нігерія — Бенін
29.01 Кот д'Івуар - Малі

Нігерія, як завжди, є одним з головних фаворитів турніру. Але в її звичках програвати фінали. На останніх трьох турнірах вона ставала третьою. Її тренер, всім відомий Берті Фогтс, заявив, що при нормальній організації роботи Нігерія була б найкращою в світі, і її боялися б навіть бразильці. Втім, так можна сказати й про весь африканський футбол... Окреме питання, чого чекати від Малі й Беніна? Найвідоміший футболіст збірної Беніну — Разак Омотойоссі зі шведського «Хельсингборгу», який разом з Хенріком Ларссоном вивів свою команду до 1/16 фіналу Кубку УЄФА.

Щодо іваурійської збірної, то лише одне ім'я Дідьє Дрогба примусить замовчати будь-кого. Я б назвав представників Берега Слонової Кістки головним претендентом на цьогорічний титул. З таким-от складом: оборона — Ебуе, Коло Туре («Арсенал» Лондон), Мейте («Болтон»), Бока («Штутгарт»); півоборона — Зокора («Тоттенхем»), Файє («Ридінг»), Яя Туре («Барселона»); Ромарік («Ле Ман») напад — Дрогба, Калу («Челсі»), Саного («Вердер»), Коне («Севілья»), Кейта («Ліон»), Діндане («Ланс»). Гріх не виграти з такими людьми Кубок африканських націй!

Група «С»
(Камерун, Єгипет, Замбія, Судан)

22.01 Єгипет — Камерун
22.01 Судан — Замбія
26.01 Камерун — Замбія
26.01 Єгипет — Судан
30.01 Єгипет — Замбія
30.01 Камерун — Судан

Камерун поступово здає позиції в африканському футболі. Його домінування на початку 90-х не викликало сумніву. На ЧС-1998 та ЧС-2002 «неприборкані леви» були аутсайдерами в своїх групах. На німецький мундіаль камерунська збірна взагалі не кваліфікувалася. Сумнівів у тому, що до 1/4 фіналу Камерун потрапить, немає, але розраховувати на щось більше навіть Ето'О не допоможе. Іншим представником плей-офф з цієї групи повинен стати Єгипет із Зиданом («Гамбург») попереду.

Замбія ще не може конкурувати з грандами Африканського континенту, а Судан, взагалі, на розгляд не береться. Це — єдина збірна, в якій немає жодного футболіста з європейського чемпіонату.

Група «D»
(Сенегал, Туніс, ПАР, Ангола)

23.01 Туніс — Сенегал
23.01 ПАР — Ангола
27.01 Сенегал — Ангола
27.01 Туніс — ПАР
31.01 ПАР — Сенегал
31.01 Ангола — Туніс

Однозначно, група «D» — найсильніша за представництвом, одним словом, — «група смерті». Ангола й Туніс представляли Африку на останньому чемпіонаті світу в Німеччині. ПАР виступав на попередніх двох мундіалях, а Сенегал наробив шурхоту на ЧС-2002.

Яким буде розклад у цій групі — передбачити важко. За наявними футболістами в заявці найслабшою виглядає Ангола. Найзірковішим є Сенегал — Діуф («Болтон»), Діомансі Камара («Фулхем»), Анрі Камара («Вест Хем»), Файє («Ньюкасл»), Сонко («Ридінг»), Буба Діоп («Портсмут»). Але останнім часом сенегальцям не вистачає стабільності та присутнє непорозуміння між футболістами.

А от Туніс, навпаки, не має таких зіркових футболістів, як збірна Сенегалу, зате в тактичному плані виглядає ледь не найцікавішою командою серед всіх африканських збірних.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Рейтинг ФІФА

1. Аргентина	1523	0	0
2. Бразилія	1502	0	0
3. Італія	1498	0	0
4. Іспанія	1349	0	0
5. Німеччина	1305	0	7
6. Чехія	1290	0	0
7. Франція	1243	0	0
8. Португалія	1241	0	0
9. Голландія	1170	0	0
10. Хорватія	**1129**	**0**	**0**
11. Греція	1114	0	0
12. Англія	**1113**	**0**	**0**
13. Румунія	1088	0	0
14. Шотландія	990	0	0
15. Мексика	982	0	0
16. Туреччина	924	0	0
17. Колумбія	905	0	-2
18. Болгарія	881	0	0
19. Нігерія	879	1	4
20. США	876	-1	0
21. Парагвай	873	0	0
22. Швеція	864	2	11
23. Польща	862	-1	0
24. Росія	861	-1	0
25. Камерун	853	-1	0
26. Ізраїль	852	0	0
27. Сербія	844	0	0
28. Уругвай	831	0	0
29. Норвегія	827	0	0
30. УКРАЇНА	**824**	**0**	**0**
31. Данія	797	0	0
32. Північна Ірландія	780	0	0
33. Гвінея	765	0	7
34. Японія	748	0	0
35. Єгипет	733	4	47
36. Ірландія	731	-1	0
37. Фінляндія	697	-1	0
38. Кот д'Івуар	688	-1	0
39. Марокко	676	0	-10
40. Сенегал	675	-2	-12
41. Іран	663	0	-14
41. Корея	663	1	0
43. Гана	660	0	1
44. Швейцарія	657	0	0
45. Чилі	655	0	0
46. Туніс	624	1	-15
47. Малі	622	-1	-30
48. Австралія	607	0	0
49. Бельгія	600	0	0
50. Угорщина	594	0	6
51. Боснія і Герцеговина	585	0	0
52. Еквадор	581	4	8
53. Молдова	579	-1	0
54. Гондурас	578	-1	0
54. Словаччина	578	-1	0
56. Канада	576	-1	0
57. Саудівська Аравія	571	4	19
58. Уельс	560	-1	0
59. Венесуела	557	3	10
60. Македонія	556	-2	0
61. Литва	554	-2	0
62. Білорусь	**553**	**-2**	**0**
63. Перу	508	0	0
64. Панама	494	3	7
65. Кіпр	493	1	0
66. Узбекистан	492	-2	-15
67. Ірак	474	1	2
67. Замбія	474	-2	-24
69. Коста-Рика	467	1	1
70. ДР Конго	454	4	17
71. Куба	445	0	-8
72. Ангола	443	1	0
73. Гаїті	438	-4	-29
74. Того	426	-2	-22
75. Мозамбік	419	0	0
76. Грузія	414	1	0
76. Алжир	414	3	3
78. ПАР	411	-1	-3
78. Тринідад і Тобаго	411	3	5
80. Албанія	407	0	0
81. Словенія	403	2	0
82. Китай	396	-1	-10
83. Зимбабве	389	4	4
84. Екваторіальна Гвінея	387	1	0
85. Латвія	386	1	0
85. Вірменія	386	8	19
87. Ісландія	380	3	0
88. Катар	379	-1	-6
89. Конго	377	2	0
90. Австрія	366	4	0
90. Ефіопія	366	15	36
92. Оман	359	-8	-32
93. Лівія	351	2	2
94. Судан	349	-2	-25
94. Бенін	349	3	1
94. Нова Зеландія	349	1	0
97. Уганда	346	-21	-71
98. Ямайка	345	-1	-3
99. ОАЕ	341	1	-1
100. Бахрейн	340	2	1
101. Танзанія	333	-12	-50
101. Ботсвана	333	2	0
103. Габон	332	1	0
104. Сирія	329	3	12
105. Гватемала	323	1	-1
106. Болівія	313	2	0
107. Таїланд	312	14	51
108. Казахстан	**308**	**4**	**24**
109. Руанда	302	-10	-43
110. Кабо-Верде	301	1	0
111. Гамбія	291	6	19
112. Йорданія	283	8	20
112. Буркіна-Фасо	283	1	0
112. Мавританія	283	18	71
115. Кувейт	280	4	10
116. Азербайджан	279	-1	4
117. Нова Каледонія	271	1	0
118. Ліхтенштейн	260	4	0
119. Намібія	257	-5	-25
119. Кенія	257	-9	-49
121. Бурунді	255	-12	-52
122. Соломонові Острови	250	1	0
123. В'єтнам	232	19	73
124. Естонія	231	0	2
125. Гонконг	228	0	0
126. Сингапур	227	0	3
127. КНДР	225	-12	-50
128. Туркменистан	222	-1	0
129. Гаяна	210	-1	-11
130. Сент-Вінсент і Гренадіни	209	-29	-132
131. Фіджі	208	0	0
132. Індонезія	207	1	18
133. Ліван	205	1	17
134. Еритрея	203	-2	4
135. Сальвадор	188	-1	0
136. Мальта	184	0	0
137. Малаві	182	1	0
138. Киргизстан	180	1	0
139. Вануату	175	1	0
140. Чад	171	1	0
141. Таджикистан	168	-4	-15
142. Барбадос	159	-14	-62
143. Йємен	155	1	0
144. Індія	153	-1	-6
144. Ліберія	153	1	0
146. Самоа	142	0	0
147. Бермуди	134	6	-6
148. Свазіленд	131	0	0
149. Люксембург	127	0	0
149. Мадагаскар	127	0	0
151. Сент-Кіттс і Невіс	124	9	27
152. Суринам	118	1	2
153. Мальдіви	116	-2	-4
154. Лесото	113	0	0
155. М'янма	111	2	11
156. Антигуа і Барбуда	110	-5	-10
157. Нігер	103	-2	0
158. Нікарагуа	96	3	0
159. С'єрра-Леоне	94	-3	-8
159. Таїті	94	3	0
161. Сейшели	89	2	0
162. Палестина	86	3	0
163. Пакистан	85	0	-4
164. Малайзія	83	-5	-15
164. Маврикій	83	-6	-16
164. Домініканська Республіка	83	2	0
167. Шрі-Ланка	79	0	-3
168. Бангладеш	78	0	-5
168. Тайвань	78	0	0
170. Тонга	77	0	0
171. Гвінея-Бісау	72	0	0
172. Чорногорія	65	0	0
173. Джибуті	64	0	0
174. [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
175. Андорра	**57**	**0**	**0**
176. Гренада	45	0	0
177. Монголія	41	0	0
178. Лаос	38	-2	-7
179. Теркс і Кейкос	32	0	0
179. Голландські Антилли	32	4	2
181. ЦАР	31	0	0
181. Філіппіни	31	-2	-9
181. Сент-Люсія	31	-5	-12
184. Камбоджа	30	-1	0
184. Папуа Нова Гвінея	30	-1	0
186. Непал	29	0	0
187. Бруней	24	1	0
188. Домініка	21	0	0
189. Макао	18	1	0
190. Афганістан	17	1	0
191. Коморі	13	-4	-13
191. Кайманові Острови	13	0	0
193. Фарери	12	1	0
193. Британські Віргінські острови	12	-1	-1
195. Сомалі	8	0	0
196. Пуерто-Ріко	7	0	0
197. Сан-Марино	6	0	0
198. Бутан	4	0	0
198. Ангілья	4	0	0
200. Острови Кука	2	0	0
201. Американське Самоа	0	0	0
201. Гуам	0	0	0
201. Беліз	0	0	0
201. Тимор-Лесте	0	0	0
201. Аруба	0	0	0
201. Віргінські острови США	0	0	0
201. Монтсеррат	0	0	0

СКАНВОРД № 77 «ТРЕНЕРИ»

Конкурент "Рапіда"
Фото 1
Бек зб. Франції
Фото 2
Хавбек "Динамо"
... "Копенгаген"
"Ута - ..."
... Адріансе
Коуч
Нападник зб.Голландії на ЧС-1994
Рональд, Франк
Фото 3
Нідерл. арбітр
Бечирі, Вата
Дія, вчинок
Сеол ... Х'юн
Стадіон у Ліссабоні
Річка у Росії
Нападник "Хетафе"
Команда з Болгарії
Лідер "Волині"
Фото 4
Бек "Атлетика"
Хавбек "Удінезе"
Фото 5
Фото 6
Маневр
Схід
Фото 7
Плеймейкер "Арсенала"
Фото 8
Стадіон у Абердині
Воротар "Севільї"
Фото 9
Фото 10
Команда з Бельгії
Фінський клуб
Фото 11
Акобян
Три очки
Фото 12
... Вальгарен
Нані, Саа, Браун
Срна, Шимич
... Райт

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 4

Фото 5

Фото 6

Фото 7

Фото 8

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Футзал

15 тур
15 січня — вівторок

Тайм — ТВД — 1:5
Універ-Автомар — Шахтар — 1:6
Єнакіївець — Планета-Міст — 3:3
Кардинал — Метрополітен — 2:0
Локомотив — Будівел — 7:2
Енергія — Контингент — 3:3
ЛТК — Ураган — 2:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Шахтар	14	11	3	0	65-15	36
2. Енергія	14	11	2	1	72-21	35
3. ТВД	14	8	4	2	45-27	28
4. Тайм	14	8	1	5	42-37	25
5. Єнакіївець	14	7	3	4	42-23	24
6. Марріон	14	5	6	3	41-41	21
7. Ураган	14	7	4	5	25-28	19
8. Локомотив	14	5	3	6	41-39	18
9. Універ-Автомар	14	4	5	5	27-36	17
10. Контингент	14	4	4	6	39-39	16
11. Планета-Міст	14	4	1	9	25-42	13
12. Кардинал	14	4	1	9	24-54	13
13. Будівел	14	3	3	8	31-70	12
14. Метрополітен	14	3	0	11	25-45	9
15. ЛТК	14	2	2	10	29-56	8

У наступному турі, 2 лютого — субота, зустрічаються

ЛТК — Контингент
Будівел — Енергія
Локомотив — Метрополітен
Кардинал — Планета-Міст
Єнакіївець — Шахтар
Універ-Автомар — ТВД
Тайм — Марріон

Найвлучніші

	І	Г(п)
Мірошник Шахтар	14	14
Рогачов ТВД	13	11
Хурсов Єнакіївець	14	11
Химяк Метрополітен	14	11(2)
Д.Клочко Локомотив	12	10
Бондар Тайм	14	10
Федюк Енергія	14	10

Понеділок, 21 січня
«Мегаспорт»
13.55. «Гол-парад»
2.00. Чемпіонат Голландії. «Бреда» – «Аякс»

Вівторок, 22 січня
«Мегаспорт»
15.45, 22.05. Чемпіонат Голландії. «Ексельсіор» – «Фейєноорд», АЗ – «Бреда»

Середа, 23 січня
ТРК «Україна»
19.55. Кубок Першого каналу. «Бейтар» (Ізраїль) – «Шахтар» (Україна)
«Мегаспорт»
7.10, 16.20. «Мундіаль»
14.20. Чемпіонат Голландії. АЗ – «Бреда»
16.55, 1.50. «Світовий футбол»

Четвер, 24 січня
ТРК «Україна»
19.55. Кубок Першого каналу. «Спартак» (Росія) – «Динамо» (Україна)
«Мегаспорт»
17.40. «Goalissimo»
2.15. «Мундіаль»

П'ятниця, 25 січня
«Мегаспорт»
5.55. Чемпіонат Голландії. АЗ – «Бреда»

Субота, 26 січня
ТРК «Україна»
19.55. Кубок Першого каналу. «Динамо» (Україна) – «Црвена Звєзда» (Сербія)
«Мегаспорт»
16.10. «Goalissimo»
20.25. Чемпіонат Голландії. ПСВ – «Ексельсіор»

Неділя, 27 січня
ТРК «Україна»
19.55. Кубок Першого каналу. ЦСКА (Росія) – «Шахтар» (Україна)
«Мегаспорт»
5.55, 18.50. Чемпіонат Голландії. ПСВ – «Ексельсіор», «Фейєноорд» – «Гронінген»
13.25, 0.45. Чемпіонат Голландії. «Вітесс» – «Аякс»

Український ФУТБОЛ
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить тричі на тиждень (вівторок, середа, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України» Державного управління справами. Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.com.ua
Сайт:www.ukrainian-football.narod.ru

В.о. головного редактора
Л.О.МАКСИМЕНКО
О.П.ТРАВЯНКА
(відповідальний за випуск)
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025006.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

